HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2011

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Ten svorným Buh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 43, | Sobota (Saturday) 23. října (October) 1976 | Cena 25 centů

T. G. MASARYK:
L. P. 1928

DĚTEM ČS. REPUBLIKY

Projev presidenta T. G. Masaryka k pražským dětem, které mu přišly na Hrad blahopřát jménem dětí z celého Československa k desátému výročí republiky — 27. října 1928.

Vítejte!

Zahájit jsem desátileté oslavy republiky s legionáři, a teď jste, vy děti, druzí v řadě oslavovatelů. Promluvme si tedy vážné slovíčko:

Přeju vám, jak jsem to slýchal od malička, zdraví a Boží požehnání. Abyste byly a zůstaly dlouho zdravé, musíte se o to přičinit, a není to nic těžkého: pečujte o čistotu svého těla, nebojte se vody, myjte se s chutí, koupejte se a plavte, pohybujte se čile na čerstvém vzduchu a dejte se ohřívat sluníčkem, větrejte si světnici a byt.

V jídle buďte střídmé, vystříhejte se všeho mlsání a nepijte žádných nápojů alkoholických. Hrejte si vesele, ale když se učíte, kryť pracujete, učte se a pracujte vážně. Nevyhýbejte se práci, i když jste na školách, já sám jsem vděčný za to, že jsem byl na řemesle. Jen prací se člověk stává praktickým.

Sokolujte a cvičte tělo hrami a rozumným sportem. Přemýšlejte, když dorůstáte, o tom, čím chcete být. Ať budete, dělníkem, ať rolníkem, ať řemeslníkem, ať učitelem, ať technikem, ať spisovatelem nebo umělcem, zkrátka — ať budete čímkoliv, vždycky buďte pilnými a poctivými pracovníky. Všichni jsme povoláni k práci, každý na svém místě a podle svých vloh. Společnost musí mít pracovníky rozmanité, práce musí být účelně rozdělena a uspořádána, ale všichni, kdo poctivě pracujeme, jsme si v práci rovni, — dobrý dělník není méně hodný než dobrý president. — Slyšeli jste jistě o neštěstí na Pořící — tam nebylo té poctivé práce, ať už je vinen ten či onen. Poctivá práce živí lidi, poctivou prací žijeme se jeden každý a živíme své bližní. Když svého bližního máme milovat, jak se nám to správně přikazuje od dětství, tož jej musíme milovat prací a ne holými slovy. Život bez obětí není životem pěkným.

Milé děti! Dorostete brzy — čas letí! — a budou z vás otcové a matky, proto se k svým rodičům chovejte tak, jak si budete přát, aby se vaše děti chovaly k vám. Ve všem svém jednání se držte pravidla, abyste se chovaly ke všem lidem tak, jak si přejete a budete přát, aby se oni chovali k vám.

Zanedlouho vás povolají zákony republiky ke službě veřejné, budete vojáky, budete v obcích obecními staršími, budete poslanci. V každém postavení konejte svou občanskou povinnost, — milujte republiku, která vám svým demokratickým zřízením zabezpečuje svobodu, — milujte svou zemi, svůj národ a jazyk.

Musíte žít v přátelské shodě se všemi občany, ať se různíte povoláním, ať jazykem, ať náboženstvím. Jsme si všichni rovni, musíme všichni být stejně svobodni, nesmíme nikoho v ničem znásilňovat.

A vy, pražské děti, až přijdete do veřejného života, dbejte toho, aby Praha skutečně byla nás všech matičkou, aby byla městem měst.

Snad tu přede mnou mezi vámi stojí budoucí president republiky. A tož ty, milý budoucí presidente, budeš muset všem spoluobčanům a celému světu bázně hleděť do očí, neboť budeš poctivě provádět naše vysoké ideály, ideály našich dějin. Za třicet, za čtyřicet let, ty budoucí presidente, budeš z tohoto místa mluvit k dětem a mládeži. Řekni jim pak: Před lety jsme si zde s prvním presidentem slíbili, že se všichni budeme vždycky a za všech okolností řídit příkazem našich předků, jejž čtete tam na té vlajce na hradě:

PRAVDA VÍTĚZÍ!

Slyšte, jak je živá, jak se vlní a mluví! Střezte ji a odevzdejte neposkvrněnou příštím pokolením.

ENGLISH SECTION INSIDE

President T. G. Masaryk o prvním desetiletí Československé republiky v roce 1928 — na nádvoří Hradčan — starobylého hradu českých králů, jejichž hrobku v chrámu sv. Víta vidíte vpředu na obrázku — pronesl k shromážděným dětem pražských škol řeč, kterou otiskujeme.

Od té doby uběhla hezká řádka let, skoro půl století, a mnoho se ve světě změnilo. Slova T.G.M. však zůstávají živá a platí i dnes. Všimněme si s jakou vážností se první president československé republiky obrací ke svým posluchačům, i když v tomto případě jsou jimi školní děti! Tak mluví a jedná odpovědný státník — a proto se nad hlubokým smyslem jeho prostých slov zamyslete zvláště vy, rodiče — exulanti v dnešní těžké době.

Oslava
200. výročí Spojených států amerických a československého 28. října

Opravdu důstojným a po umělecké stránce vskutku vzácným způsobem Československá národní rada americká oslaví 200 let trvání americké nezávislosti a vzpomínku na 28. říjen 1918 — uspořádáním:

SLAVNOSTNÍHO KONCERTU
v neděli 24. října 1976

ve 3 hod. odpoledne v Mortonově West High School, 2400 So. Home Ave. v Berwynu.

Na slavnostním koncertu vystupující hudební těleso **Chicago Chamber Orchestra**, jež se skládá z nejlepších chicagských profesionálních hudebníků chicagské **"Symphony Orchestra"** a **"Lyric Opera"**, pod taktovkou dnes v hudebním světě všeobecně vysoce ceněného dirigenta Dietra Kobra provede díla našich slavných hudebních skladatelů od 18. stol. až do dnešní doby.

Jméno Mistra Antonína Dvořáka, jehož Notturno in B minor uslyšíme, je světově známé a proslavené. Možná však, že někteří z početné naší krajanské veřejnosti se poprvé seznámí s díly skladatelů slavné epochy naší hudby století osmnáctého: Jiřího Bendy (1722 1795) a Františka Tůmy (1704 —1774). I když milovníci hudby je jistě slyšeli na koncertech Rafaela Kubelíka a Rudolfa Firkušného, a není jim neznámá Sukova Meditace na staročeský chorál op. 35, měli asi dosud málo příležitosti uslyšet **"Čtyři malé skladby"**, našeho současného skladatele Karla Husy, žijícího nyní ve Spojených státech, který byl loňského roku odměněn Pulitzerovou cenou. Mozartův "Klavírní koncert č. 11 op. 449" zahraje přední pianistka české společnosti Lydia Smutný Štěrba, která pohostinně vystoupí na tomto nedělním hudebním koncertu, na který budeme dlouho vzpomínati. Program bude zahájen "Hudbou americké revoluce", uspořádanou a upravenou Richardem Balesem.

Přijďte tedy v počtu co nejhojnějším tuto neděli 24. října 1976 na "SLAVNOSTNÍ KONCERT", pořádaný Československou národní radou americkou ve 3 hod. odpoledne v Morton West High school. Laskavě o něm řekněte svým přátelům a známým. A hlavně nezapomeňte s sebou přivést i své americké přátele, jimž nemáme v Chicagu vždycky příležitost nabídnout tak hodnotný program naší hudby.

Při poslechu hudby našich slavných hudebních skladatelů budeme alespoň v myšlenkách a dojmech spojeni s našimi drahými vzdálenými bratry a sestrami ve staré vlasti za mořem a tak nejvroucněji uctíme památku 28. října a oslavíme bicentenium americké nezávislosti.

Vstupné $5.00. Lístky možno zakoupiti u pokladny. V předprodeji jsou k dostání v úřadovně ČNRA, 2137 So. Lombard Ave., Cicero, Ill.; u známé importérské firmy pana F. Pancnera na Čermákově tř. v Berwynu a u členů Oblastního výboru ČNRA. Do prodeje byl dán omezený počet studentských lístků po $1.00, aby bylo naší a americké mládeži, mající zájem o hudbu, umožněno navštívit tento koncert. Využijte této příležitosti a přiveďte na "Slavnostní koncert" své děti.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Sloupek informací

K VOLBÁM V ČESKOSLOVENSKU — DŘÍVE A NYNÍ

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Co se v komunistickém názvosloví uvádí pod slovem "volby", k tomu dochází letos v naší staré vlasti v pátek a v sobotu 22. a 23. října. S některými technickými podrobnostmi — například o barvě kandidátních listin pro různé "zastupitelské sbory" jste se již seznámili ve zpravodajské části HN předminulý týden. Podtrhněme si, že se jako již od května 1948 rozhoduje znovu jen o schválení takzvaných jednotných kandidátek. Tak třeba Federální shromáždění má mít 350 poslanců, Česká národní rada 200, Slovenská národní rada 150 a tak dále, až po místní Národní výbory. Kandidátky obsahují přesně stejný počet jmen, takže občan si nemůže nějak vybírat, "volit" v tom našem slova smyslu, ale jen odkývnout, nebo případně nějakým škrtáním zaprotestovat.

Kdo bude kandidovat, to předem určily režimní "volební komise", z nichž tu nejvyšší vedl tajemník ústředního výboru komunistické strany Československa Jan Barvíř. Prozradil nám jménem komunistů již začátkem tohoto roku (v časopise ŽIVOT STRANY č. 11) ocitujme si to — že mimo jiné "počítají se zvýšeným zastoupením občanů bez stranické příslušnosti", že "chtějí" zvýšit počet poslanců "z výroby" atd. Prostě, že chtějí složení údajných zastupitelských, vpravdě však státních orgánů manipulovat. Nijaká novinka pod komunistickým sluncem. V roce 1968 vyšlo najevo, že volební výsledky se "upravovaly" i dodatečně — v případech, že docházely "nepřijatelné" rezultáty již od roku 1951.

A tak to od té doby vychází velmi pěkně. Poslední "volby" se v Československu konaly 26. a 27. listopadu 1971. Opakuji z tehdejšího úředního hlášení: "Voleb se zúčastnilo 99.45 procent voličů. Pro 200 kandidátů do Sněmovny lidu hlasovalo 99.81 procent voličů, pro 150 kandidátů na poslance Sněmovny národů (75 z českých zemí, 75 ze Slovenska, pozn. J.N.) bylo odevzdáno 99.77 procent z celkového počtu odevzdaných hlasů." Tyto dvě Sněmovny tvoří Federální shromáždění, bývalý parlament. Absolutního rekordu dosáhli tehdy kandidáti na členství ve Slovenské národní radě: dostali prý 99.99 volebních hlasů. Člověk má dojem, že komunisté se takřkajíc shlédli v předválečných cenách Bat'ových bot. Osobně jsem přesvědčen, že letos to udělají zase. Kvalitu bat'ovek to ovšem mít nebude.

□

JAK SE VOLILO V PRVNÍ REPUBLICE?

Československo bylo v letech 1918–1938 demokracií v té západo-evropské podobě. Zejména francouzská mu byla tehdy vzorem a tak se do přízně voličů tlačilo mnoho politických stran — v polovině třicátých let jich bylo napočítáno přes 30. Oněch státotvorných, podporujících ideu československého státu, bylo však dost. Byly také v rozhodujících volbách vždycky s to získat v tehdejším parlamentě a senátu převahu. Patřila k nim na prvním místě strana, jíž se říkalo republikánská, nebo také "agrární", protože sdružovala zemědělce. Nejblíže další byli sociální demokraté, potom — poté ještě až do odtržení". Ve volbách do parlamentu (tehdy Národního shromáždění, pozn. J.N.) v letech 1925, 1929 a 1935 hlasovali Poláci, Mad'ari a Podkarpatští Rusínové (ve značném počtu) pro komunistickou stranu Československa. Nejvyšší je v těchto komunistických statistikách podíl Rusínů (v průměru kolem 25 procent), pak Poláků (průměr skoro týž) a Mad'arů (kolem 20 procent). V celostátním průměru nedosáhla však KSČ po "bolševizaci" nikdy víc než něco k 11 procentům hlasů. A to si nyní změřme na výsledcích poválečných voleb.

□

VOLBY PO DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLCE

"Deklarace o československé nezávislosti" byla podepsána a vyhlášena T. G. Masarykem po dohodě s tehdejším prezidentem Spojených států Woodrow Wilsonem dne 18. října 1918 ve Washingtoně D.C. Ve dnech kolem tohoto data byla prozatímní československá vláda uznána také Francií, Británií a Itálií. Československá republika, lze říci, se tím přihlásila k demokracii. Na konci druhé světové války v roce 1945 byla situace podstatně jiná.

Novým partnerem západních mocností byl bolševický Sovětský svaz, který již před koncem války myslel mnohem dál, než jeho demokratičtí partneři. Program budoucí vlády Československé republiky se podepisoval ještě před návratem domů — v Moskvě. A již předem bylo stanoveno nové vládní souručenství nazvané "Národní fronta", které dávalo jistý monopol jen některým politickým stranám, podle jejichž dohody nesměla napříště spoluvládnout například strana agrární. Vydělali na tom především komunisté, kteří jako jediní měli v Komunistické straně Československa a v Komunistické straně Slovenska celostátní politickou platnost. Jejich partneři v Národní frontě byli omezeni na působení buď jen v historických zemích, anebo na Slovensku.

V dalších podrobnostech o tomto vládním systému bych se dostal mimo rámec dnešní informace. Jen bych ještě rád zaznamenal, že v předvečer neděle 26. května 1946, kdy se v poválečném Československu konaly první volby, neměla sovětská, tenkrát ještě "Rudá armáda" nic jiného na práci, než přemist'ovat okupační jednotky z Rakouska do Východního Německa, z Mad'arska do Polska — přes československé území. Dovolovaly ji to poválečné směrnice...

Přes radikálně změněné poměry v československé "demokracii" v letech 1945—1948 nedostali komunisté většinu hlasů. Jimi ověřené výsledky říkají, že v českých zemích a na Slovensku dostali 37.94 procent hlasů. V absolutních číslech to pro tehdejší smýšlení čs. občanů vypadá ještě lépe: v květnu před 30 lety odevzdalo svoje hlasy 7,102.893 voličů. Z toho 32. 117 použilo tehdejšího práva odevzdat "bílé lístky", naznačit nezájem (2,695.293 volilo komunisty) — a 4,375.483 Čechů a Slováků volilo demokratické strany. Na prvním místě — v pořadí hlasů — národní socialisty, lidovce, slovenské demokraty, a jen 12 procenty sociální demokraty, kteří se v pozdějším zápase o politickou převahu stali nebezpečným jazýčkem na váze, neboť mezi nimi byli nadcházející kolaboranti komunistů. Například bývalý vedoucí pracovník protektorátní Národní odborové ústředny zaměstnanecké a po válce — za sociální demokraty generální tajemník Ústřední odborové rady — a dnes předseda České národní rady, českého parlamentu Evžen Erban...

Nevěřme tedy komunistickým legendám, rozšiřovaným nyní o jejich údajné převaze v poválečné politice. Ta, pravda, existovala v počtu mocenských pozic, které si všelijakými způsoby získali. Nikoli však u voličů. Přes 60 procent jich v květnu 1946 hlasovalo tak či onak proti komunistům.

□

"VOLENÍ" NA CESTĚ K "SOCIALISMU"

Na tuto cestu — v tomto případě se přidržme úřední historie — se Komunistická strana Československa vydala hned po mocenském převratu v únoru 1948. Historická fakta říkají, že zprvu se v Ústavou předepsaných volbách, stanovených na květem roku 1948, chtěla pustit do soutěže s ostatními. Různé předpovědi o možném nepěkném výsledku však přivedly její vedoucí k myšlence "jednotné kandidátky". Komunisté si na ní zajistili na 70 procent kandidátů. — (Mám ten údaj z jedné studie komunistického historika, publikované až pak po letech.) Kandidovali i jako členové KSČ resp. KS Slovenska, ale také jako "partyzáni", jako "odboráři" a podle potřeby třeba i jako zahrádkáři. "Národní fronta" byla totiž rozšířena o řadu institucí a společků.

Podle tohoto nového způsobu se pak "volilo" dne 30. května 1948. Jednotná kandidátka dostala 89.25 procent hlasů. A opět jsou mnohem zajímavější absolutní čísla. Voleb se podle úředního zjištění nezúčastnilo 503.570 osob. Počet neplatných lístků — voliči hlasovali například pro Sokol, Orel a jiné organizace, aby naznačili nesouhlas — činil 220.487. Přesně napočítáno 774. 032 voličů použilo možnosti vhodit do urny bílé lístky nezájmu, přes různá opatření "volebních komisí", jimž předepsaná tajnost voleb byla trnem v oku. A tak dojdeme k zajímavému číslu. I po únorovém komunistickém puči si téměř jeden a půl miliónu voličů přímým a nepřímým způsobem dovolilo zamítnout nadvládu, která se ustavila.

V různých studiích všelijakých "expertů" našeho State Departmentu se stále ještě vyskytují podivné názory na postoj československých občanů k demokracii. Měl je, jak z nich vyplývá, i předúnorový velvyslanec USA Steinhardt. Škoda! Spojené státy se tím připravují o přátele, jimž svého času upravily cestu ke svobodě.

□

A "VOLBY" DNES?

Myslím, milí čtenáři, že probíhají skoro přesně tak jako před pěti lety. Můj malý archivek mně dovoluje toto zjištění: Pražská stanice "Hvězda" vysílala v pátek 26. listopadu 1971 v devět hodin ráno tuto zprávu: — "Pracující Technolenu v Lomnici nad Popelkou nastoupí dnes odpoledne v půl čtvrté společně s hudbou k manifestačním volbám. Ve stejnou dobu tak učiní i obyvatelé Turnova-Pelšan..."

Tentokrát se dostane do zpráv docela určitě někdo jiný. Třeba kutálka z Prahy-Modřan a občané z Lomnice pod Popelkou. A možná některé české okresy překonají ten slovenský rekord 99.99 z roku 1971. (O tom mám ovšem osobní pochyby.)

Jedno je však smutné: Celý ten "špektákl", to volební divadlo se bude plánovitě konat v předvečer 28. října, výroční den vzniku demokratické Československé republiky.

J. Netík

Jsme synové téže země, téhož času a týchž rodičův, o to jde, abychom se také všichni bratry cítili. To je dnes hlavní smysl Kolárovy humanity. Humanita je jen novější slovo pro staré slovo: láska k bližnímu.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC., 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B. s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

October 23, 1976 — Vol. I., No. 43.

LETEM SVĚTEM

Washington. — US Dům reprezentantů schválil zákon o výpomoci cizině, která bude v hospodářském roce 1977 obnášet celkem 5.1 biliónů dolarů; z toho však je celá třetina určena pro Izrael. Naproti tomu všechna vojenská výpomoc byla zastavena jihoamerickému státu Uruguay, protože jeho vojenský režim dává ve vězení trýznit své politické odpůrce. Izrael obdrží jeden bilión dolarů na koupi zbraní v USA; z tohoto obnosu nemusí 50 procent nikdy vrátit. Dále obdrží ještě 735 miliónů dolarů pro "zajištění své bezpečnosti". Egypt obdrží 700 miliónů dolarů, Syrie 80 miliónů a Jordánsko 70 miliónů; rovněž pro zajištění bezpečnosti. Africká Botswana obdrží 14 miliónů na programy technického školení. Zaire 20 miliónů, Zambie rovněž 20 miliónů, a Libanon obdrží 20 miliónů dolarů pro výpomoc svým uprchlíkům.

• • •

Bonn. — V zemích Evropského společenství bylo letos sklizeno celkem 90.9 miliónů tun obilí, což je o 6.5% méně než v roce 1975. V letech 1971—75 tam bylo průměrně sklizeno každoročně 104 miliónů tun obilí. Zejména slabá byla letos úroda ječmene a kukuřice. Ještě více tam byla postižena suchem úroda brambor, která bude letos o 20 až 25 procent nižší než vloni, kdy obnášela 33.5 miliónů tun, a proto letos vzroste vývoz brambor z USA do Evropy.

• • •

Havana. — Fidel Castro oznámil Kubáncům, že si budou znovu musit utáhnout řemeny. Hospodářská situace země je špatná, a nová pětiletka 1976—1980 nebude moci být splněna. Hlavním důvodem je stálé klesání cen cukru na mezinárodním trhu: cukr totiž stále tvoří 80 procent veškerého kubánského vývozu a zdroje cizích valut. Zatím co v roce 1974 libra cukru se prodávala do ciziny za 65.5 centů, nyní se prodává pouze za 7.5 centů. K tomu ještě Kuba trpěla poslední tři roky velkým suchem, takže její produkce cukru klesla o 25 procent.

• • •

Bonn. — Podzemí Německé spolkové republiky skrývá na 280 biliónů tun kamenného uhlí, z čehož však pouze asi 10 procent může být vytěženo obvyklými důlními metodami. Západoněmečtí a belgičtí důlní inženýři nyní vynalezli účinnou metodu pro přeměnu uhlí v plyn v podzemí, čímž bude možno využít tohoto dosud nedostupného zdroje energie. Právě se konají pokusy v tomto oboru. Sověti rovněž konají pokusy o podzemní zplynovatění uhlí, avšak jejich metody jsou hospodářsky nevýhodné.

• • •

Detroit. — Už tři týdny stávkuje 170,000 dělníků automobilových podniků Ford, majících 102 továren ve 22 státech Unie; neví se, kdy tato stávka skončí. Unie U.A.W. požaduje pro své členy 12 dodatečných volných placených dnů, ačkoliv tito už mají 15 placených svátků a 17 a půl dne placených dovolených. Pozorovatelé se domnívají, že ve skutečnosti tato unie sleduje jako cíl čtyřdenní pracovní týden, což by donutilo tyto podniky najmout o pět procent více dělníků. Toto je reakce na masové propuštění zaměstnanců podniků Ford v letech 1974—75. Dosáhne-li nakonec unie U.A.W. tohoto svého cíle, jiné unie ji budou následovat; toto pak bude mít dalekosáhlé důsledky pro celý americký průmysl. Členové U.A.W. vydělávají průměrně $10.70 za hodinu, včetně okrajových výhod, což činí $350 za týden.

• • •

Bonn. V příštích měsících má být rozhodnuto, jaké typy civilních letadel bude nutno nabízet na světovém trhu do osmdesátých let tohoto století. Podle odhadů v příštích 15 až 20 letech bude v západním světě vyrobeno na 5,000 civilních letadel v hodnotě 100 biliónů dolarů. V této věci se pomýšlí na užší spolupráci než dosud mezi západní Evropou a Spojenými státy. Nyní užívaná letadla už nevyhovují moderním potřebám. Zejména mají být vyrobena letadla čtyř typů: 1. Letadla na krátké a střední vzdálenosti se 120 až 150 místy, která by nahradila typy Caravelle, BAC 1-11, Boeing 727 a 737 a DC 9. Bude potřebí vyrobit 1000 letadel tohoto druhu. 2. Letadla nového typu "Airbus" na krátké a střední vzdálenosti s 200 místy a více; těch bude potřeba vyrobit asi 1000. 3. Letadla na dlouhé vzdálenosti, jež by nahradila nynější typy 707 a Douglas DC 8, která jsou příliš hlučná a spotřebují příliš mnoho pohonných látek, bude potřebí vyrobit na 300. 4. Dále ještě bude potřebí vyrobit 1000 letadel-autokarů pro místní dopravu s 40 až 110 místy.

• • •

Praha. — Československé národní hospodářství se octlo před vážnými, těžko řešitelnými problémy. Proto čs. občané budou musit počítat s dalším utahováním opasků. Toto vyplývá z prohlášení ministerského předsedy Štrougala v Novém Jičíně na Moravě o žalostném stavu čs. národního hospodářství. Bude nutno počítat se zmenšením přídělů spotřebního zboží i zdrojů energie. Pražanům bylo slíbeno, že v zimě budou méně svítit, protože nebude elektrický proud, a zároveň jim bude více zima, protože nejsou otopné látky — od uhlí, dříví, koksu až po plyn.

• • •

Londýn. — Anglie vlastní v Severním moři celkem 15 olejových polí, z nichž pět už poskytuje měsíčně více než milion tun surového zemního oleje. V současné době Velká Británie spotřebuje měsíčně asi sedm milionů tun oleje. Podle domnění britského ministerstva energetiky budou Angličané v roce 1980 těžit v Severním moři na 100 milionů tun oleje ročně, čímž se Anglie stane jedním z deseti největších producentů zemního oleje světa a zároveň bude soběstačná na tento důležitý zdroj energie. Nebude-li pak musit dovážet zemní olej, její platební bilance se zlepší o 5.5 bilionu anglických liber.

• • •

Bonn. — Ačkoliv západní Evropa trpěla letos v létě velkým suchem, výroba mléka a mléčných výrobků v zemích Evropského společenství stále vzrůstá. V srpnu výroba mléka v prášku a másla v zemích Společného trhu dosáhly rekordních výší (1.4 milionu tun práškového mléka a 425,000 tun másla). Pomýšlí se na to, že v budoucnu bude přebytečné mléko věnováno školním dětem, podle amerického vzoru, čímž se zvýší jejich inteligence a schopnost soustředění. Spojené státy vydávají ročně 12 biliónů dolarů na volné rozdávání mléka pro děti veřejných škol.

• • •

Detroit. — Stávka podniků Ford skončila. Stávkující vyhráli na celé čáře: průměrné platy budou zvýšeny na 12 dolarů za hodinu a automobiloví dělníci budou mít každoročně 44 a půl dne placeného prázdnin. Následkem toho se cena každého auta zvýší o 200 dolarů. Tím unie zvítězily ve svém záměru, učinit krok vpřed pro získání čtyřdenního pracovního týdne. Až k tomu dojde, bude nutno najmout o pět procent více automobilových dělníků. US průmyslová výroba pozná různé výkyvy a komplikace, a inflace se zrychlí. Ostatní automobilové firmy Spojených států se budou muset přizpůsobit. — V americkém automobilovém průmyslu je zaměstnáno na 700,000 lidí, u Forda na 170,000.

• • •

Londýn. — Britská národní banka zastavila dočasně klesání hodnoty libry jednak zvýšením diskontové sazby z 13 na 15 procent, jednak příkazem, aby banky u ní zvýšily své speciální vklady o dvě procenta. Těmito kroky bude silně omezen příliv oběživa do hospodářského života a inflace se aspoň dočasně poněkud sníží. Tato výše diskontové sazby (15%) je nejvyšší v celých britských dějinách. Diskonto je nejnižší připustná úroková sazba z vypůjčených peněz. (To znamená, že vám dnes v žádné bance v Anglii nepůjčí peníze na menší úrok než 15 procent.)

• • •

Salisbury. — Dne 25. října má být v Ženevě ve Švýcarsku zahájena konference o budoucnosti Rhodesie. Této konferenci však hrozí neúspěch, neboť političtí vůdci rhodéských černochů Joshua Nkomo, předseda strany ANC, a levicový radikál Robert Mugabe, velitel 12,000 rhodéských guerilů v Mozambiku, odmítli na tiskové konferenci přijmout Kissingerův plán jako základnu pro jednání v Ženevě. Oba požadují oddálení ženevské konference aspoň o dva týdny a o okamžité předání vlády v Rhodésii černošské většině. Mugabe také požaduje, aby jeho guerilům bylo ihned dáno dovolení obsadit Rhodésii. Jednání v Ženevě prý také mají být vedena přímo mezi černošskými vůdci Rhodésie a britskou vládou, bez účasti bělošského režimu Jana Smitha. Vláda v Salisbury se domnívá, že tento nový postoj černošských vůdců Rhodésie, adoptovaný také presidenty Zambie, Tanzánie, Botswany, Mozambiku a Angoly, je výsledkem horečné činnosti soudruha Solodovnikova, vůdce sovětské africké politiky. Rhodéský premiér Jan Smith k tomu prohlásil, že během přechodné doby může v Rhodésii zajišťovat pořádek pouze armáda jeho vlády, a zároveň varoval černošské extrémisty, že kladením nepřijatelných podmínek by ohrozili samotné vyřešení rhodéského problému. K tomu ještě přistupuje, že černošští vůdci Rhodésie se nemohou shodnout sami mezi sebou a jejich vzájemné nepřátelství se stupňuje. A to je Sovětům vodou na mlýn, jako tomu bylo v Angole.

• • •

Washington. — První atomové bomby vážily 4 až 5 tun, avšak nynější nejsou větší než fotbalový míč. Kromě toho se stalo poměrně snadným zhotovit atomovou bombu; jsou toho například už schopni studenti atomové fysiky na základě příslušné literatury, která vyšla tiskem. Celý podnik by stál ne více než 2,000 dolarů. Pouze jedna věc je přitom nesnadná: nalézt k tomu potřebný štěpný materiál, plutonium, vedlejší produkt atomových reaktorů, který je dosud velmi přísně střežen. Jsou obavy, že teroristé budoucnosti, kteří budou schopni zmocnit se potřebného plutonia, budou také moci vyrábět atomové bomby. Washingtonská vláda se mimoto obává, že mnohé cizí země, které obdrží atomové reaktory, údajně na mírové účely, budou po vzoru Indie snadno užívat odpadkového produktu plutonia k výrobě atomových bomb; toto pak může snadno vést k atomové válce. Proto Spojené státy vedou diplomatickou ofensívu proti nekontrolovanému prodávání atomových reaktorů cizím zemím. V této souvislosti chtějí konat nátlak na Francii (která chce prodat atomové reaktory Pakistánu, a na Západní Německo, které by je chtělo prodat Brazílii), aby oddálily dodávky těchto reaktorů o 3 až 5 let. Jinak hrozí otěžma zemím zastavením dodávek štěpného materiálu, jejž si tyto země dosud nejsou samy schopny vyrobit v dostatečném množství. Stále tedy roste nebezpečí, že v příštích deseti letech 20 až 30 dalších zemí se stane atomovými mocnostmi. Spojené státy připravují sérii zákonů, kterými má být znemožněno zneužívání amerických atomových reaktorů, prodaných do ciziny, k výrobě štěpného materiálu pro atomové bomby. Nezůstanou však i tyto zákony jen "hlasem, volajícím v poušti"?

• • •

New York. — Kurt Waldheim, generální tajemník OSN, řekl, že jeho funkce je "nejnemožnějším a nejnevděčnějším zaměstnáním", protože vždycky někdo je nespokojen, vždycky někdo od něho něco žádá, a každý by chtěl, aby generální tajemník zastával pouze jeho hledisko. Přesto však by si vroucně přál, aby letos v listopadu, či v prosinci, kdy jeho mandát skončí, byl znovu zvolen k zastávání této vysoké funkce. Země Třetího světa s ním jsou spokojeny a západní země jej považují za nejmenší zlo. Waldheim se prý snaží být generálním tajemníkem pro 145 členských zemí světové organizace, avšak často musí sledovat řešení, které mu ukazuje jeho vlastní svědomí jako objektivní. — Od současného zasedání Valného shromáždění Waldheim nečeká žádné zázraky, ani přispění k vyřešení problému Blízkého východu, ani problému Rhodésie; pravděpodobně však prý dojde k důkladné analýze problému Cypru. Spojené národy také uvalí sankce na Jižní Afriku v případě, že by dělala průtahy s udělením nezávislosti Namibii. Podle jeho mínění nedojde ke světovému konfliktu mezi průmyslovými a rozvojovými zeměmi, neboť lidé na obou stranách se umoudří a budou si hledět vyřešit své problémy vzájemnou spoluprací. Nic však veřejně nemůže říci o tom, jak Moskva rozdmýchává místní války a přestrojuje je do pouhých národních osvobozovacích hnutí.

• • •

Madrid. — Španělsko trpí vážnými hospodářskými problémy. Nezaměstnaných tam je 6 procent, inflace stoupá o 20 procent ročně, obchod se zahraničím je silně schodkový — (podle odhadů letošní schodek dosáhne 3.6 bilionu dolarů) — a cizí investoři zatím do Španělska nespěchají, protože nemají důvěru ve stabilnost španělské vnitřní politiky a ekonomie. Španělská vláda se snaží napravit tuto situaci několika opatřeními: na dva měsíce je zakázáno zvyšovat ceny zboží a služeb; spotřeba energetických zdrojů je brzděna zvláštními daněmi, rychlost jízdy na cestách nesmí přesahovat 100 kilometrů (62 mil za hodinu), podnikům není na dobu jednoho roku dovoleno propouštět své zaměstnance a je připravován návrh zákona, kterým bude zaměstnancům i zaměstnavatelům dovoleno zakládat svobodné pracovní unie.

M. BASILEA:

DOBA, JAKÁ JEŠTĚ NIKDY NEBYLA

Dnes je doba, "jaká předtím nikdy nebyla", to potvrzují stále a stále vedoucí vědci. Bernhard Philibert, který jako elektronik a jaderný fyzik dosáhl mezinárodního věhlasu svým projekty v oblasti atomového bádání, píše ve své knize "Křesťanská profetie a nukleární energie" (1961): "Ve celých dějinách lidstva a země nenastala situace, jaká se vytvořila v posledních letech do roku 1960."

Uvádí pak střízlivě a jasně jako fyzik skutečnosti, jež nás nevyhnutelně staví před toto "nikdy předtím" naší doby. Píše, že doposud neexistovaly předpoklady, aby katastrofy způsobené lidskou rukou mohly obsáhnout a zpustošit celý povrch země. Dosud byla každá katastrofa místně omezena. V celých dějinách není známo nic, co by mohlo být třeba jen vzdáleně srovnáno s katastrofou, jaká dnes hrozí. Neboť člověk vztáhl ruku po silách atomové energie v době nesmírně vyspělé techniky. Tak je v současnosti možné udělit tělesům zhotoveným lidskou rukou stejnou rychlost, jako mají kosmická tělesa. To vložilo trvání či zánik všeho pozemského života do rukou člověka a učinilo život závislý na tom, co člověk učiní nebo neučiní. Proto také ještě nikdy nebylo udržení míru a bezpečnosti světa tak problematické, nejisté a tak ohrožené blízkým koncem jako dnes.

Jako nikdy předtím, totiž "bez předchozí paralely," píše Philibert, "zcela bezprostředně a děsivě, dokonce i pro odborníka, vnikla atomová válečná technika do naší doby." Nikdy předtím, to víme všichni, nedisponoval člověk takovými zbraněmi, že může jedinou vodíkovou pumou zničit miliónová města a zmařit v nich veškerý život. Nikdy předtím neexistovaly otravné pumy, jejichž nepatrná část stačí vyhubit veškeré živé bytosti na zemi. Nikdy předtím nebyly všechny velmoci země vyzbrojeny tisíci těchto smrtících prostředků, jejichž použití umožňuje během jediné minuty zničit přírodu i lidstvo.

Proto v naší době jako nikdy předtím platí výstižné konstatování předního filozofa Karla Jasperse, že hledíme-li vstříc sebezničení člověka a tím zániku světa jako zcela reálné možnosti. Nikdy předtím nebyla taková situace — až dnes. Tak může Philibert říci, že v tomto desetiletí 1960-1970 události v přírodovědě a technice překvapivě a nečekaně odpovídají tomu, co praví Ježíš o svém druhém příchodu (Mat. 24 a Luk. 21) a co ukazuje Zjevení Janovo o poslední době. Děsivá shoda mezi slovy ze Zjevení prorokujícími o strašných ničivých vlnách, jež mají přijít na konci času, a dnes existujícími pekelnými zbraněmi hromadného ničení ukazuje, že v současnosti může být země zničena a může

(Pokračování na str. 5)

DOBA "BĚHEM ROKU"

30. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí, věčný Bože, — posiluj naši víru i naději a rozněť naši lásku, — ať milujeme tvá přikázání — a zasloužíme si splnění tvých slibů. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA JEREMIÁŠE
(Jer 31, 7-9)

Toto praví Hospodin: Oslavujte Jakuba, jásejte nad prvním z národů, ať je slyšet váš jásot: Zachránil Hospodin svůj národ, zbytky z Izraele!

Hle, přivedu je nazpět ze severní země, shromáždím je od končin země; slepí a kulhaví budou mezi nimi, spolu se ženami v naději a nedělkami; veliký zástup bude těch, kteří se sem vrátí.

Přicházejí s pláčem, ale útěchou je doprovázím; přivedu je k vodním proudům přímou cestou, na níž neklopýtnou. Neboť stal jsem se Izraelovi otcem, Efraim je mým prvorozencem.

2. ČTENÍ Z LISTU K ŽIDŮM
(Žid 5, 1-6)

Každý velekněz, vybíraný z lidí, je ustanovován jako zástupce lidí v jejich záležitostech u Boha, aby podával oběti nekrvavé i krvavé za hříchy. On je pak schopen cítit soucit s chybujícími a bloudícími, protože sám je stejně podroben slabosti. A právě proto musí podávat sám za sebe oběti za hřích, jak to činí za ostatní lidi. Nikdo si však nemůže tu důstojnost vzít sám, nýbrž musí být jako Áron povolán od Boha.

Tak si ani Kristus nepřisvojil slávu velekněžství sám, nýbrž mu ji dal ten, co k němu řekl: "Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe", jak říká i na jiném místě: "Ty jsi kněz na věky na způsob Melchizedechův".

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA
(Mk 10, 46-52)

Když vycházel Ježíš s učedníky a s velkým zástupem z Jericha, seděl u cesty syn Timaiův, Bartimaios, slepý žebrák. Když uslyšel, že je to Ježíš Nazaretský, dal se do křiku: "Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou!" Mnozí ho napomínali, aby mlčel. Ale on tím více křičel: "Synu Davidův, smiluj se nade mnou!"

Ježíš se zastavil a řekl: "Zavolejte ho!" I zavolali toho slepého a řekli mu: "Vzchop se, vstaň, volá tě!" I odhodil svůj plášť, vyskočil a přišel k Ježíšovi. Ježíš mu řekl: "Co chceš, abych ti učinil?"

Slepý odpověděl: "Pane, ať vidím!"

I řekl mu Ježíš: "Jdi, tvá víra tě zachránila." Hned prohlédl a šel tou cestou za ním.

Martin Rázus:

MODLITBA DIEŤATA

Milý Otče z neba! prosím poníženo,
pozri — mama zase obrátená k stene
pláče! Já viem prečo, vieš mi to aj Ty iste,
že nám otec musel kamsi na bojište,
bez neho nám smutno — ani na pohrabe —
preto prosím pekne ja, ja dieťa slabé,
vráť nám ho, vráť, aby mama nežiašila!
Pohroz! predsa veľká — veľká Tvoja sila,
mama vraví, keď chceš — skrotíš každú šíju,
a ver mrzko i len, keď sa chlapci bijú!
povedz to tým veľkým, musí prestať svada,
otca pustia domov, mama bude rada,
a ja ešte ako! dám mu i čo nemám,
veru si ho nikdy — nikdy nenahnevám;
Teba ale za to chváliť neprestanem —
sprav to, sprav a dej nám dobrú nocku! Amen.

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Heječla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Život a působnost proroka Ezechiele.

Prorok Ezechiel narodil se asi roku 624 př. Kr. P. Byl o 30 roků mladší než Jeremiáš. Možná, že osobně znal proroka Daniela. Roku 598 byl odveden od Nabuchodonosora s králem Jechonjášem, s matkou jeho, jakož i s výkvětem národa do babylonského zajetí. Žil mezi svými souvěrci v Tel-Abibu, osadě babylonské asi 90 km jihovýchodně od Babylonu.

Zajatci judští hleděli s počátku na zajetí s lehkomyslnými, růžovými nadějemi, spoléhali na kouzelnou sílu jerusalemského chrámu a jeho obětí. Ezechiel zprvu podobně jako Jeremiáš snažil se v lidu vzbuditi vědomí veliké viny vůči Bohu.

Obrat v činnosti Ezechielově nastal pádem Jerusalema. Když se hrozby Ezechielovy a Jeremiášovy tak hrozným způsobem splnily, upadl lid z jedné krajnosti do druhé: do zoufalství. Ezechiel čelil beznadějnosti sliby, že Hospodin zase shromáždí a uvede lid svůj do Palestiny.

I nám to platí!

V první části uvedeného proroctví upozorňuje Pán Bůh Ezechiele, jaký bude míti úkol: bude duchovním vůdcem a strážným lidu israelského. Jako takový bude míti Ezichiel přísnou povinnost karati chybující a uváděti je na dobrou cestu. Jenom tak zachrání prorok svou vlastní duši. Důležitá jest poznámka, *Bohem učiněná, že dobré skutky spravedlivého člověka* nemají nadpřirozené ceny, jestliže týž dopustí se těžkého hříchu. „Nebude pamatováno na skutky jeho spravedlivé." Nesmíme také pro nás býti důtklivějšího vybídnutí, abychom úzkostlivě chránili svou spravedlnost, to jest milost posvěcující v duši. Jen tehdy, nemáme-li na duši těžkého hříchu, mají naše dobré skutky před Bohem cenu a jsou nám záslužny pro věčnost. V tom smyslu řekl také Pán Ježíš: „Jako ratolest nemůže nésti ovoce sama od sebe, nezůstane-li ve kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně." Jan 15., 4.

Pastýři jsou všichni představení.

Hlavní příčinou neštěstí Israelova byli jeho pastýři: králové, úředníci, velmoži, kněží a lžiproroci, kteří ve svých úřadech hledali svůj blahobyt a časný prospěch, svým poddaným dávali nejšpatnější příklad, anebo je přímo ku zlému nutili. Ti všichni zavinili, že lid jako ovce jest rozprášen v cizině. Bůh však ve své veliké lásce zlo zase obrátí v dobré, rozprchlé stádo shromáždí a o všecky jeho potřeby se postará posláním Pastýře-Vykupitele, z rodu Davidova.

Dobrý Pastýř.

Jak bychom měli nevýslovně milovat Pastýře svých duší, Pána Ježíše, na jehož příchod se starozákonní lidé tak těšili. On nejplnějším právem mohl o sobě prohlásiti: „Já jsem pastýř dobrý. Dobrý pastýř dává život za ovce své. Já jsem přišel, aby měli život a měli hojnost." Jan 10., 11., 10.

Čím nás živí.

„Já sám pásti budu své ovce a já dám jim odpočívati, praví Pán Bůh. Co se bylo poztrácelo, shledám, co bylo rozptýleno, zase přivedu, co polámáno, obváži, co mdlého posilním, a co silného a tučného, opatrovati budu." Dojemným a překrásným protějškem k těmto slovům proroctví Ezechielova jsou slova Pána Ježíše v evangeliu svatého Jana (6., 47.—52.): „Ježíš řekl židům: Vpravdě, vpravdě, pravím vám: „Kdo věří ve mne, má život věčný. Já jsem chléb života. Otcové vaši jedli na poušti manu, a zemřeli. To jest chléb s nebe sestupující, aby jíli kdo z něho, nezemřel. Já jsem chléb živý, jenž s nebe sestoupil. Bude-li kdo jísti z chleba toho, živ bude na věky. A chléb, který já dám, tělo mé jest za život světa." Tu hádali se židé vespolek řkouce: „Kterak může tento dáti nám tělo své k jídlu?" Proto řekl jim Ježíš: „Vpravdě, vpravdě, pravím vám: Nebudete-li jísti těla Syna člověka a píti jeho krve, nebudete míti v sobě života. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný, a já ho vzkřísím v den poslední. Neboť tělo mé vpravdě

jest pokrm a krev má vpravdě jest nápoj. 6., 53.—56. — Těmito radostnými a útěchyplnými slovy prohlásil Ježíš Kristus národu židovskému a celému lidstvu příchod přislíbeného Pastýře ve své osobě. Oznamuje užaslému světu, že On sám bude svému lidu pastýřem i pastvou. Svým nejčistším a nejsvětějším tělem bude krmiti ty, kteří v něho věří a jej milují. Jak podivuhodné to splnění slov Božích: „Já sám pásti budu své ovce . . . co mdlého, posilním, a co silného a tučného, opatrovati budu . . . budu je pásti jak se sluší a patří." Na proroctví Ezechielovo upomíná nejedno místo Evangelia.

Je Mu líto ovcí nemajících pastýře.

Svatý Matouš vypravuje: „I obcházel Ježíš všecka města i všecky vesnice, uče v synagogách jejich a hlásaje evangelium o království Božím a uzdravuje všelikou nemoc i všeliký neduh. Uzřev pak zástupy, pojal lítost nad nimi, že byli zmořeni a povrženi jako ovce nemající pastýře. Tehdy pravil učedníkům svým: „Žeň sice jest mnohá, ale dělníků málo. Proste tedy Pána žní, aby poslal dělníky na žeň svou." Mat. 9., 35.—38.

Hledá ovci ztracenou. Nesčíslné miliony jich nalézá ve svátosti pokání.

Už jindy zmínili jsme se o podobenství Pána Ježíše o ztracené ovci u svatého Lukáše (15., 1.—7.): Přibližovali se pak k Ježíšovi celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. A fariseové i zákoníci reptali řkouce: „Tento přijímá hříšníky a jí s nimi." I pověděl jim podobenství toto, řka: „Který člověk z vás, maje sto ovec a ztrativ jednu z nich, nenechá devadesáti deviti a nejde po té, která se ztratila, až ji nalezne? A když ji nalezne, vloží ji s radostí na ramena svá a přijda domů svolá přátele a sousedy a řekne jim: „Radujte se se mnou, neboť jsem nalezl ovci, která se ztratila. Pravím vám, že tak bude větší radost v nebesích nad jedním hříšníkem pokání činícím, než nad devadesáti deviti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují."

Dobrý Pastýř bude rozsuzovat.

Vy pak, stáda má, toto praví Pán Bůh: Aj, já budu souditi mezi ovcí a ovcí, mezi skopci a kozly. — Tato slova mají protějšek ve slovech Pána Ježíše o posledním soudu u svatého Matouše (25., 31.—34.): Když pak přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, tu posadí se na slavný trůn svůj a shromáždění budou před ním všichni národové. I rozdělí je od sebe, jako pastýř odděluje ovce od kozlů, a postaví ovce po své pravici, kozly pak po levici. Tehdy král řekne těm, kteří budou na pravici jeho: „Pojďte požehnaní Otce mého, vládněte královstvím připraveným vám od ustanovení světa." Potom řekne i těm, kteří budou na levici: „Odejděte ode mne, zlořečení, do ohně věčného, který jest připraven ďáblu a andělům jeho."

Zvláštní vidění a co v něm obsaženo.

Stát judský jest přirovnán v Ezechielově vidění k pohřebišti. Po zkáze chrámu, města Jerusalema, po ztrátě královské moci jakoby rozsety byly po Judsku a Babylonii suché lidské kosti bez života. Jest možno, aby Israel byl zase vzkříšen?

Zajetí bylo opravdu nejnebezpečnějším obdobím vyvoleného národa. Rána zasažená zdála se býti nezhojitelnou. Národní samostatnost byla ztracena, svaté město Jerusalem, pýcha národa israelského, bylo zbořeno, rod Davidův v zajetí, chrám hromadou trosek. Bůh Abrahamův, Isákův a Jakobův byl v očích lidí pokořen bohy, jež uctíval Nabuchodonosor, jeho nástupci a jejich chaldejští poddaní. Nádoby posvátné z chrámu staly se kořistí pohanů a byly zneuctěny při hodech k poctě bohů babylonských. Kterak může poklad zjeveného náboženství býti zachráněn? Kdo zůstane věren jedinému Bohu?

Pohled na vzkvétající Babylon naplňoval Israelity největší malomyslností. Pohádková, úžasná byla sláva a krása Babylona. Babylon nebyl vlastně pouhým městem, nýbrž spíše rozsáhlou zemí. Ohromná vnější zeď uzavírala v sobě 513 km čtverečních, to jest plochu tak velkou jako jedna setina české země. Druhá městská zeď obklopovala plochu 290 km čtv., tedy mnohem větší plochu než zaujímá Londýn. Války a obchod nahromadily zde nesmírné bohatství a nádheru. Chrámy a sochy bohů třpytily se ve zlatě. Jak oslňující byly náboženské slavnosti babylonské, jak omamující pohanské požitky!

Jakým pokušením byl vydán vyvolený národ! Zda to, co mu bylo hlásáno o Bohu v jeho vlasti, skutečně jest pravda? Je jejich Bůh opravdu Bohem jediným? Vždyť bohové babylonští zdají se býti mocnějšími.

Zahyne a zanikne israelský národ v moři pohanstva? Ezechiel ve zvláštním vidění podává svému národu útěšnou odpověď. Hospodin svůj národ vzkřísí k novému náboženskomravnímu i státnímu životu.

Pokračování

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

DR. ALFRED FUCHS:

NOVINÁŘ

(PSÁNO ROKU 1924)

(Pokračování z min. čísla.)

V Nerudovi má české novinářství krásný příklad toho, jak jest možno si zachovati i přes všecka zklamání, útrapy a léta věčné mládí, humor a zrak, který vidí vše ve světle stále novém a pod jehož pohledem se svět stále obnovuje.

NOVINÁŘSKÁ MORÁLKA

Každé povolání má svoje hrdiny i svoje morální zbloudilce. Tak i novinářství obsahuje řadu možností hrdinského boje za ideu, jak toho máme příklad na Havlíčkovi a obsahuje řadu morálních nebezpečenství. Novinář, který jim podlehne, bývá označován u nás slovem "šmok". "Šmok" je označení pro novináře, který píše noviny bez přesvědčení a který má řadu typických vlastností, jež se pokusím vylíčit, ne snad, že by tento typ byl mezi novináři obecně rozšířen, ale že špatné vlastnosti šmokovy jsou jaksi krajní mezi nebezpečenství mravních, jimž může novinář podlehnout. Slovo šmok ve významu nemorálního novináře, píšícího bez přesvědčení pouhé stylistické kudrlinky, ustálilo se bezpochyby vlivem Freytagovy hry "Die Journalisten" (Freytag: Die Journalisten), kde jest vedle novináře idealisty vylíčena figurka novináře Schmocka, který praví: "Píši napravo, píši nalevo, píši i pro centrum", který si zakládá na svých stylistických hrozinkách, jež vkládá do svých článků jako hospodyně do bábovky a hrozně se čertí, když mu redakce vyškrtávají právě tyto nejpěknější hrozinky. Slovo "šmok" existovalo ovšem ještě dříve, než napsal Freytag svoje "Novináře". Jest to slovo židovského žargonu: "šmok" však neznamená mezi židy ani nemorálního žurnalistu, ani individuum bez přesvědčení, nýbrž spíše affektovaného člověka, který se za každou cenu vyjadřuje vzdělaně a který se dělá důležitým. Etymologie tohoto slova jsem se nemohl dopátrat, ale myslím, že nepochází toto slovo od slova "Schmöker", což ve vídeňském dialektu znamená "knihy", kteroužto hypotesu vysvětlil pan redaktor "Peníček v debatě po mojí přednášce o psychologii novinářově v "Jednotě pro péči hospodářskou a kulturní". Jisto však jest, že ve slově šmok splývají oba dva významy: Šmok jest vždycky falešně pathetický, vždycky poplašený, vždycky zbytečně rozčilený a rozčilení šířící, vždycky se vyjadřuje hyperbolicky, vždy je za každou cenu duchaplný, blýská se zbytečně svojí četlostí a vždy dělá se důležitým předstíráním velkých konnexí. Ve svém cyklu "Vídeň" věnoval Machar (Machar: Vídeň. Praha 1920) šmokovi celý fejeton, kde charakterisoval šmoka touto metaforou. Vídeň podobá se velikému dvoru, kde kraluje skvělý a pyšný páv, kde hudrují krocani, kde se prochází hrdě kohout s ostruhami a kde zobou slepice. Všechno se tlačí k hospodyni a všechno chce se najíst. A mezi touto drůbeží, mezi těmito velkými ptáky hemží se věčně švitořivá vrabčí drobotina, která se chce přiživit. Každou chvíli některý ten velký pták vrabce klofne zobákem, ale vrabec by nebyl vrabcem, kdyby nebyl neodbytný. Tak se ve shonu velkých pánů a velikých událostí přiživuje věčně udýchaný a všecko lépe vědoucí "informovaný" šmok, který jest ochoten svoji zášť i svůj pathos věnovati čemukoli, neboť jest ve svém nitru skeptickým cynikem. Proto přes svoje nesporné schopnosti nikdy ničím nebude, než přiživníkem, odměňovaným potud, pokud jej mohou potřebovat, a přezíraným, jakmile vykonal svou povinnost. Šmokovství jest negativním pólem novinářské morálky. Že novinářství skrývá toto mravní nebezpečenství, jest dáno tím, že žádné povolání nepodobá se tolik povolání advokátskému, jako povolání novinářské. Ale i advokát může, ba musí zůstati mravně čistým, nechce-li klesnouti na úroveň intrikánského pepichovače; tak i novinář může si zachovati vždy vědomí, že nepracuje proti svému přesvědčení, je-li jen sám v sobě mravně dosti pevný.

Při dnešní organisaci novinářství jest jisto, že nemůže novinář psáti přímo, co si myslí, neboť nemluví za sebe, nýbrž za korporaci, ku které náleží a které slouží a musí se podrobovati disciplině majority. Ale není nikdy třeba aby novinář říkal něco, co si nemyslí. Nesmí nikdy klesnout na úroveň sofisty, kterému je lhostejno, co dokazuje a co vyvrací. Příliš časté zacházení s pathetickými pojmy a slovy vede ke skepsi. Šmok začíná tam, kde začíná mravní nihilismus.

(Pokračování příště)

DOBA, JAKÁ JEŠTĚ NIKDY NEBYLA

(Pokračování ze str. 4)

nastal konec dějin.

Skutečně žijeme v době, jaká předtím nebyla, v níž se zvláštní silou zazářilo a uskutečnilo se slovo, jež vyšlo před tisíci lety jako předpověď z úst proroka Daniele a byla opakováno Ježíšem. Je to slovo, že přijde čas, "jakéhož nebylo", "jakéhož nebylo od počátku světa až do té chvíle, aniž kdy potom bude", a bude naplněn "soužením, jakého nebylo" (Dan. 12, 1; Mat. 24, 21). Tento čas, "jakého nebylo", čas velikého soužení a sžírající úzkosti označuje Písmo svaté jako "čas konce". Ten tedy začal a my v něm žijeme. Tisíce let staré předpovědi proroků, slova Ježíšova a Zjevení Janova o tomto čase se začínají dnes naplňovat.

Nezvěstují to lidé odcizení světu a zabraní nestřízlivě do podobných myšlenek, nýbrž významní přírodovědci z celého světa.

Philibert dále píše, že v této době, v níž je lidstvo vydáno na pospas hrozným silám a má smrtelnou úzkost před blížícími se událostmi, mocně září prorocká slova Kristova a Zjevení pro strach bezbožného a jako potvrzení pro křesťana. Dnes podle Philiberta — už neplatí jako ještě nedávno, že všechna křesťanská proroctví pusobila fantasticky, byla chápána pouze symbolicky a vykládána jen jako podobenství. Dnes vidíme, že Zjevení Janovo je z velké *části střízlivý popis nasazení nejmodernějších bojových prostředků, a to takový, že podává vždy v příslušném sledu děj a následky války vedené jadernými zbraněmi s jejími charakteristickými zvláštnostmi.*

Tak poznávají a vykládají fyzikové znamení času. Avšak církev Ježíšova je namnoze v pokušení žít si nevšímavě dále. Neměla by nás taková svědectví vědců konečně probudit? Spíme-li jako křesťané, nepozorujeme znamení doby a nepočítáme s tím, že žijeme v posledním čase. Proto nebudeme připraveni na to, že vznik příští války může už být uskutečněním "pozounu soudu" ze Zjevení 8 a 9, jež jsou podle Philiberta prostě "popisem užití nejmodernějších bojových prostředků. A jak blízko je tato válka, jak se počítá s jejím brzkým vypuknutím, to ukazují instrukce protiletecké obrany, rozdávané všem majitelům domů "Každý má šanci" a obsahující výzvu urychleně se starat o protiletecké kryty a zásobit se potravinami. Že se v příští válce počítá s použitím atomových zbraní, to vyplývá ze skutečnosti, jak střízlivě a jednoznačně jsou v těchto letácích uvedeny hrůzyplné ničivé prostředky, o nichž si lidé donedávna mysleli, že jich vůbec nelze použít. Vypočítávají se zde zbraně ABC, totiž **atomové, biologické a chemické bojové prostředky**, před nimiž se máme chránit.

(Pokračování příště)

DOPISY našich čtenářů

UNION, OKLAHOMA.

Oslava Českého dne v Oklahomě.

Náš jedenáctý Český festival započal již v neděli před sv. Václavem, dne 26. září v kostele sv. Jana Nep. v Yukon, Oklahoma. Mši sv. sloužili dpp. E. Schwartz a Jan Michalička, který měl český proslov. Zpívali jsme český zpěv "Tisíckrát" a ku konci čs. hymnu "Kde domov můj." Následoval krojovaný průvod s Českou královnou sl. Cecilií Geffre do spolkové síně, kde byl společný oběd.

Civilní oslava.

Velkolepá veřejná slavnost se konala v sobotu dne 2. října v 10 hod. ráno. Pestrý průvod se konal po hlavní ulici, kde mu přihlíželo na 30 tisíc diváků. "Oklahoma Journal" hned v nedělním čísle dne 3. října o tom psal.

Ti návštěvníci v Yukonu nebyli jen z Oklahomy, ale až z Kalifornie, Arizony, Texasu, Kansasu, Nebrasky, Iowy, Illinois a sev. Dakoty. Maršálem průvodu byl p. Anton Stejskal, následoval Vlajkový oddíl všech etap od r. 1776 do r. 1976. Byl doprovázen kapelami, mezi nimi Jar. Kaplanem a Masopustem. Českou královnu sl. Cecilii Geffre doprovázel p. Jan Kouba, předseda Oklahoma Czechs Inc. Následovaly pak spolunáchazečky, slečny Alžběta Pasierb, Terry Hobza, Jean Dobry, Margareta Parizek, Bonnie Kolar, Kristina Steele, Karla Skarky, Mary Brockman a Cheri Pirkl, loňská královna, která předala později při korunovaci svůj háv a korunu té nové, letos zvolené.

Následoval Yukonský sbor Besedy, pak několik oddílů Shriners v pestrých arabských uniformách, mezi nimi kapely, oddíl motocyklistů, celá řada bývalých modelů aut T Ford Studebaker, Dodge, Buick, jak jely miniatury aut, proplétaly se jako osmička; oddíl jezdců z Ft. Sill na hnědých koních s vlajkami, řada přepychových Cadilaků, královna z Prague, Okla., skautky, indiánští kadeti, osada sv. Jana Nep., její děti ze školy, také Church of Nazarens, El Reno Rifle Club, Campfire Girls, Senior Citizens of Yukon, El Reno Czech Lodge, Roosevelt Hi of Okla. City, několik škol ze sousedních měst, kapely z Lawton Military, Norman, Okla. City, Arkansas City, Yukon, Mustang, El Reno, Pfingsten Polka z Conway Springs, Kans. a Midwest Polka Club Kansas jako Jerry Kaplan a Masopust z Yukonu.

Korunovace královny a odevzdání nové České síně.

O polednách na prahu nové České síně ve městě Yukon p. Jan Kouba vyzval dp. Jana Michaličku k proslovu, po němž kapela Jar. Kaplana zahrála nár. hymny, sl. Cheri Pirkl odevzdala nové královně sl. Cecilii Geffre svoji korunku a červený háv, na čež všechny slečny uchazečky předvedly svá umění.

Pan Richard Šesták, obřadník, požádal starostu Chuck Keefe, aby promluvil k odevzdání nové síně, po němž promluvil státní senátor Gideon Tinslay. Nato královna Cecilie Geffre přestřihla pásku, čímž tato nová budova byla odevzdána svému účelu.

Na to Beseda klubu z Yukonu zatancovala za doprovodu Kaplanovy kapely a další zábava pokračovala.

Vedle na prostranství byl velký stan (na 500 stop), kde se návštěvnici bavili a jedli naše národní pokrmy a schlazovali si žáhu, neb teplota byla 90 stupňů. Hrály též kapely Masopustova a Pfingstenova.

Večerní zábava.

Večerní zábava začala o 8. hodině s velkým průvodem České královny, doprovázel ji její bratr Jan a její komonstvo v krojovaných úborech (bylo jich 10 dvojic), nato následovali jejich rodiče, kterých bylo 10 párů, též starší pokolení dědečků a babiček. Síň byla přeplněna, jak se dalo předpokládat. K obveselení hrály kapely Jaroslava Kaplana a Masopustova.

Reportér Bruce Campbell výstižně označil tento Český den (v Oklahoma Journal) jako den soudržnosti (Togetherness), v němž se setkávají Češi z blízka a dálky, aby si pohovořili, obnovili vzpominky z dálného domova za oceánem, navázali nové přátelství a podrželi odkaz svých předků. (heritage). "Je zde mnoho Čechů a my se snažíme, abychom si uchovali naše dědictví a předali je našim dětem. Tato soudržnost udržuje náš národní odkaz dalším pokolením", tak se vyjádřil p. Tomáš Stejskal, jeden ze zakládajících členů Oklahoma Czechs Inc. A Marylin Beroušek dodává, že "takováto oslava pozvedne sebevědomí českého původu v našich lidech"; a p. Karel Zoubek, další spolučinitel: "My Češi rádi se sejdeme jako doma k výměně názorů." A reportér Campbell dodal: "Toto nebyl žádný politický den, ale ideální oslava amerického ducha pionýrství, lásky a úcty k starým českým národním tradicím a zároveň to byla píseň chvály a vděčnosti Americe za její svobodu, která — jako jediná na světě —ctí kulturní tradice všech svých občanů, aby z nich vytvořila tu pestrobarevnou mozaiku Spojených států.

Televisní a radiové společnosti zachycovaly průběh dne. Večer to již měly na svých programech.

Pozdrav vám všem a čtenářům od

P. Václava Michaličky

EAST BERNARD, TEXAS:

P. b. J. K.

Ctěná redakce Hlasu Národa,

přijměte od nás srdečné pozdravení a zároveň všichni dopisovatelé. Hlas Národa se nám líbí. Už jsme trochu pozadu s předplatným, posíláme Vám 15 dolarů. Dostáváme, že je dostanete, že to někdo nevybere. Už přes 50 roků jsme vždycky posílali hotové peníze. Manžel čekal, že nám pošlete upomínku a Vy zatím jste tak trpěliví, že nám na dluh posíláte noviny. Tak nám je posílejte zase nadále. Možná, že už to bude poslední rok. Jsme oba staří, oba málo vidíme. Já jsem měla operaci na levém oku, tak přece trochu vidím na jedno. Muž velice rád čte, ale musí si to dát velmi blízko k očím. Mě moc zajímá život Dona Boska, to kázání a Písmo sv. a dopisy. Rodiny pana Pekárka je nám moc líto, tolik toho na ně jde. Peněz nemají a tak prosím vás, lidé, pomozte jim. Pán Bůh vám za to neostane dlužen. Co lidé vydají peněz na zbytečnosti! Kdybychom byli trochu bohatí, rádi bychom pomohli, ale já jsem upoutána už skoro rok na lůžko, máme hodné děti, žijí blízko, ty nám hodně pomáhají. Mně bude v únoru 85 roků, mému mužovi zase v dubnu 89 roků, tak už jen čekáme, že nás Pán Bůh brzy povolá. Ti staří dopisovatelé se jeden po druhém odebírají. Zaplakala jsem nad tou dopisovatelkou z Kalifornie, *jak ona uměla složit ty dopisy*. Pan Pekárek stále píše: pomodlete se za staré a nemocné. Tak se my všichni za ně nešťastné modleme. My se za ně pomodlíme.

Alberta a Mary Rejsek.

SAN ANTONIO, FLORIDA:

P.b.J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři!

Po šesti týdnech pobytu ve dvou nemocnicích máme zase naši manželku a maminku Terezičku doma. Ví dobře, že bez Božího zázraku má jen několik měsíců života. Když lékaři ji operačně otevřeli, tu zjistili, že rakovina zachvátila nejen Pancreas (slinivka břišní), ale též ještě několik částí vnitřností. Provést operaci bylo nemožné, neboť by museli vyjmouti většinu vnitřností. Tuto operaci ještě žádný pacient nepřežil. Za tu dobu šesti týdnů ztratila 30 liber na váze. Lékař ji nařídil, aby hodně jedla a až se trochu vzpamatuje tělesně, musí za několik týdnů jíti zpět do nemocnice, kde se lékaři pokusí zpomalit postup rakoviny. Ale Terezička ví, že to vše je jen oddálení neúprosné smrti a již se připravuje k odchodu z tohoto slzavého údolí. Věřte, milí čtenáři, že nehýti Františka, Elišky a Hildy, jak rád bych šel s moji Terezičkou tam do té věčné blaženosti, kde není bolesti, zármutku a strastí pozemského života. Je pro nás útěchou, že utěšuje plačícího Františka, Elišku i Hildu. Naše sestřičky ji denně navštěvují a náš pan farář ji přináší ta krásná křesťanská slova útěchy. Sem-tam, aby nikdo neviděl, uroní slzičku, ale ne proto, co určil Otec náš nebeský, ale jen z obavy o Františka, aby mohl dokončiti tu školu, aby žil dále i po její smrti tím křesťanským životem jako doposud. Dává si do pořádku své písemnosti a říká: Bůh mě popřál 56 let života, někdy v radosti a někdy v žalosti, a já jsem Pánu Bohu za všechno vděčná. Je šťastná, že netrpí bolestmi a sem tam trochu poklidí, ač se s ní proto děvčata vadí. Já sám jsem vděčen Bohu, že mně popřává zdraví, že mohu ještě pracovati v té klášterní kafeterii, odkud ji vždy sestřička pošle něco dobrého na zub. Zároveň srdečné Zaplať Pán Bůh všem čtenářům, kteří poslali Terezičce na přilepšenou. Všem poděkuji osobním dopisem, neboť si nepřejí býti jmenováni v novinách. Jedna čtenářka píše: to co vám posílám, nemusí nikdo vědět; to vidí a ví jen sám Pán Bůh. Františk zase pomáhá udržovati náš kostelíček v čistotě, vozí našeho pana faráře k lékaři, a když ho někdo potřebuje na práci, tak milerád jde. Těší se, že se mu podaří dokončit tu školu, aby tak vyplnil přání maminky.

Věřte, milí čtenáři, že to je ta síla každého křesťana, který ví kam jednou půjde, až Všemohoucí si ho zavolá. Toto vědomí síli naši Terezičku a bude i naši útěchou až jednou Terezička odejde tam, kde se jednou všichni sejdeme. Milí čtenáři, končím moji smutnou zprávu, neb mnoho čtenářů se mě písemně ptalo, jak je to ve skutečnosti s nemocí mé manželky. Dle výpovědi lékařů jen Boží zázrak ji může dáti zdraví; lékařská věda je v tomto případě bezmocná.

Prosím o modlitby za staré a nemocné, prosím o modlitby za Terezičku, maminku našich dětí. Pomodlete se za ni, aby ji Bůh popřál odchod z tohoto slzavého údolí bez bolesti a ve

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
1109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE CHULOVÁ
Rádi poslouží me, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GL-4-9633

OTTO PEJSA,
proprietor.
Zavítáte-li do Chicaga, do bývalé "České Kalifornie", a zmocní-li se Vás touha uvidět ještě jednou, jak tomu bývalo za starých časů, zajděte si na oběd či večeři do
NEW
LITTLE BOHEMIA
OTTO'S RESTAURANT and COCKTAIL LOUNGE
American & Continental Cuisine
2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623
Phones: 277-0872; 762-9537
Zavřeno v pondělí

Phone: 181-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

GRANATY
Z ČESKOSLOVENSKA
MACH Importers
3720 West 26th Str.

svém milosrdenství jí udělil jednou té nebeské blaženosti, kde se s ní opět určitě sejdeme až Bůh zavolá nás. Všechny vás pozdravujem. Bůh Vám všem žehnej, zvlášť ve zdraví a spokojenosti.

Rodina Karla a Terezičky Pekárků

* * *

Milý pane Pekárek.

aspoň několika řádky Vás chci ujistit, že jsem v modlitbě s Vámi, s Vaší paní manželkou a celou rodinou. Vím, co prožíváte, protože jsem něčím podobným prošel v roce 1965 také. Dvacet let jsem maminku neviděl. Věděl jsem, že je nemocná. Po velkých těžkostech s vízem mi přijela na měsíc do Belgie. Oba jsme věděli, že se vidíme na zemi naposled, protože jsem s ní byl v Belgii u nejlepších lékařů a všichni mi řekli, Father, Vaše maminka by už normálně neměla být naživu. Má rakovinu, ale protože měla takovou vůli žít, aby se s Vámi ještě sešla, Pán Bůh Vám ji zachoval. Počítejte však s tím, že nyní, po splnění jejího přání, ji ta vůle k životu opustí a život v ní uhasne. Za dva měsíce jsem dostal od svých sourozenců telegram, že nám maminka zemřela. — Vaši drahou paní Terezii prosím, aby něco ze svých bolestí obětovala také tady za nás v Hlasu Národa a v chicagském Velehradě . . .

Děkuji Vám za pozdravy pro důst. pány spolupracovníky Václava Michaličku a Aleše Macháčka. Rád jim je tímto vyřizuji, ale vldp. převor Macháček je už několik let na odpočinku v opatství v Lisle a dp. Václav nám opravdu hodně pomohl — s otcem, bratry Petrem a Rafaelem — v těch nejtěžších začátcích, zač jim jsme velmi vděčni, ale teď už jsme tu na vše sami. A bude nám to zřejmě trvat ještě aspoň rok, než bude vše "zaběhnuto". Není to lehké, a proto si na nás ve svých bolestech modlitbou vzpomeňte.

Fr. Vojtěch

P. S. — Někteří čtenáři se ptají na adresu Pekárkovy rodiny. Zde ji tedy udáváme: Mr. Karel Pekárek, San Antonio, Box 53, Florida 33576.

ST. HELENS, ORE.:

P.b.P.J.K.

Vážená redakce:

s uspokojením čtu H.N. a přeji důst. Vojtěchu Vítovi a všem jeho spolupracovníkům v tomto těžkém a málo oceněném vydávání časopisu mnoho síly a trpělivosti. Dnes to má těžší než když před 80—90 lety čeští benediktini v Chicagu začínali. H.N. je časopis, který by měl být čten v každé rodině, kde naše česká řeč ještě jako plamének svítí a se užívá. Bohužel, pomalu ale jistě umírá, zvláště, kde otec neb matka jsou povolaní z tohoto slzavého údolí, a u mladých, kde jsou různé národnosti v rodině. Navíc se pak, bohužel, doslýcháme, že v některých rodinách exulantů z let 50—68 rodiče mluví s dětmi zásadně jen anglicky, aby co nejdříve na Československo zapomněli.

Třetího října 1975 Bůh povolal také duši mé manželky, a při čtení dopisu p. Pekárka v H.N., týkajícího se tíhy kříže, který se nám zdá být až moc těžký, musím též na ni, zlatou mámu, vzpomínat. Jen důvěra v Boží milosrdenství dává nám sílu při poslední hod. rozloučení. Byl jsem u ní přítomen do posledního vydechnutí, a na otázku, jestli mne slyší a mi rozumí, jen mžikem oka potvrdila. Nikdy to nezapomenu.

Dovoluji si touto cestou poslat p. Pekárkovi pozdrav a na důkaz účasti na jeho starostech posílám celé jeho rodině malý dárek.

Nevím, ale zdá se mi, že je někde překážka, neb nedostávám odpověď na můj dopis po celý rok, ani o uvědomění dárku. Nyní posílám předplatné na H.N. $15.00, na tisk $5.00 a p. Pekárkovi $10.00. Doufám, že redakce částku jim předá.

Se srdečným pozdravem a přáním Božího požehnání, zdraví a síly jsem vám upřímný

John Beno

* * *

Milý pane Beno,

děkujeme Vám za Vaše nové předplatné i za dárek na tisk. Panu Pekárkovi jsme Váš dar poslali šekem. Jistě se Vám ozve. Na Vaši drahou zesnulou manželku, o které tak krásně píšete, si rádi vzpomeneme při mši sv. a v modlitbě. Srdečně Vás pozdravujeme.

Fr. Vojtěch z redakce

TORONTO, KANADA.

Vážená redakce Hlasu Národa,

Přijměte pozdrav od nás z Toronta. Přejeme a vyprošujeme Vám mnoho zdaru a úspěchu ve Vaší práci. Jsem věrný čtenář Vašeho listu "Hlasu Národa." Líbí se mi, i mnohým jiným. Je v něm mnoho dobrých zpráv. Byl jsem odběratelem Katolíka po mnoho roků. Vzpomínám na roky 49—50, když jsem byl v Německu v lágru Ulm—Donau. Katolická akce nám posílala Katolíka a jiné časopisy ke čtení. Tak jsem se s kamarády těšival na příchod těchto listů a hladově jsme hltali zprávy z nich.

Co se týče zdejšího města Toronta, tak máme dost dobré počasí. Naše zdejší československá veřejnost není zrovna špatná. V dost velkém počtu navštěvuje náš kostel Obětování Panny Marie, kterému slouží dp. Jaroslav Janda. Každou neděli a svátek slouží tři mše sv. Kostel je každou neděli plný. Každou neděli je kázání v češtině. Každou neděli je po mši sv. setkání u kávy a koláčů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sokola. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Orla. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Matek. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Otců. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Dětí. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Mládeže. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Dospělých. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Seniorů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Invalidů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Nemocných. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Umírajících. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Zemřelých. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Duší v Očistci. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Svatých. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Andělů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Archandělů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Serafínů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Cherubínů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Trůnů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Panství. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Mocností. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Knížectví. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Arcikněží. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Kněží. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Jáhnů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Akolytů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Lektorů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Exorcistů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Ostiářů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Subdiakonů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Diakonů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Presbyterů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Biskupů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Arcibiskupů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Kardinálů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Papežů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Svatých. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Andělů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Archandělů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Serafínů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Cherubínů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Trůnů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Panství. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Mocností. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Knížectví. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Arcikněží. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Kněží. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Jáhnů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Akolytů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Lektorů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Exorcistů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Ostiářů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Subdiakonů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Diakonů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Presbyterů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Biskupů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Arcibiskupů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Kardinálů. Každý měsíc je jedna neděle, kdy se po mši sv. schází členové Sdružení Papežů.

PRESIDENT GERALD FORD

SI ZASLUHUJE NAŠI DŮVĚRY

V letošním jubilejním roce 200leté americké svobody a nezávislosti připadá nám — americkému lidu — odpovědný úkol: 2. listopadu budeme volit své zástupce do kongresu, státních zákonodárců a *svého presidenta.*

Dvě stě let trvání svobodné a hospodářsky úspěšné Ameriky nás zavazuje k tomu, abychom volili dobře.

Říká-li se nám, že president Jerry FORD mluvil nejasně o vztahu Polska, Jugoslávie a Rumunska k Sovětskému svazu, nám, americkým Čechům a Slovákům je zase VELMI JASNÉ, že jeho protikandidát a kritik Jimmy Carter, svůj vlastní postoj — ani k nadvládě Moskvy nad Východní a Střední Evropou, ani k Sovětské rozpínavosti ve světě prostřednictvím mezinárodního komunismu — americkému lidu dosud nikdy neobjasnil.

My, Američané ze Sověty okupovaného Československa z vlastní zkušenosti víme, že Spojené státy udrží Moskvu v "šachu" jen tehdy, — budeli jejich obrana silná, — jejich ekonomie prosperující, jejich zahraniční politika k světovládným plánům komunistů neústupná, — věrná smlouvám NATO — a když bude nadále neuznávat sovětskou okupaci satelitních zemí.

Jen rozvážnou, prosperující a silnou Ameriku budou Sověti respektovat. Tím také bude účinně pomoženo satelitním národům pod nadvládou Moskvy.

V současné presidentské kampani Jimmy Carter nikdy jasně neřekl americkému lidu:

1. Hodlá-li pokračovat v nerozumném busovém převážení dětí, a jak chce prakticky vyřešit zlepšení výchovy a kázně ve veřejných školách;
2. Zamýšlí-li financovat slibované nemocenské pojištění jen daněmi pracujících poplatníků, a uzákonísli též spravedlivou federální pomoc všem potřebným důchodcům, nemocným a opuštěným chudákům amerických velkoměst;
3. Postará-li se o reformu amerického soudnictví, která by vedla k nápravě dnešní bezuzdné zločinnosti;
4. Hodlá-li okleštit americkou tradiční svobodu názoru natolik, že nikdo z odpovědných činitelů se neodváží v budoucnu vyjádřit svůj vlastní názor ani v soukromé rozmluvě.

President Gerald FORD má na tyto naše americké problémy realistická řešení, o nichž je vždy ochoten debatovat. Za své spolupracovníky ve vládě si vybírá i schopné demokraty, běží-li o dobro Ameriky a blaho Američanů. Potřebuje mít však větší oporu a pomoc v Kongresu.

My, Američané, českého a slovenského původu, kteří víme, jak vážná je dnešní doba a do jak nejisté budoucnosti jdeme, dáme v úterý, 2. listopadu svůj hlas presidentu FORDOVI, rozumnému a rozvážnému hospodáři, starostlivému otci rodiny a vytrvalému hledači spravedlivých řešení všech amerických problémů, a který zároveň dobře ví:

1. co dnešní Amerika potřebuje;
2. co je mezinárodní komunismus a jaké jsou jeho cíle;
3. co svět od Ameriky očekává.

Proto má president FORD naši důvěru a každý rozvážný Američan jej bude volit.

Paid for and authorized by American-Czechoslovak Republican Assoc. of Illinois.

Generál Brown má opět těžkosti

Washington. — Generál George S. Brown, předseda US generálního štábu, se opět ponekud nešetrně vyslovil o Izraeli, čímž zkomplikoval snahy presidenta Forda v předvolební kampani. Náhle bylo totiž rozhlášeno, že už před šesti měsíci — v květnu — při interview s politickým karikaturistou Ranan Lurie se odvážil vyslovit tyto poznámky: 1. Izrael je pro Spojené státy vojensky spíše břemenem než kladným přínosem; 2. Íránský šach asi chová sny o znovuzbudování staré perské říše, když koná tak velké nákupy zbraní ve Spojených státech; 3. Velká Británie už není velká, ani není světovou velmocí — pouze jí zbývají její generálové, admirálové a vojenské kapely; 4. Spojeným státům chybí odhodlanost postavit se Sovětům na odpor.

Gen. Brown přiznal správnost informace o třech prvních prohlášeních, avšak popřel, že kdy pochyboval o vůli Spojených států vzdorovat Sovětům. V téže době ostatně Spojené státy nechaly komunisty zmocnit se Angoly.

Před dvěma roky gen. Brown už vyvolal bouře protestů, když prohlásil, že američtí židé ovládají banky a hromadné sdělovací prostředky ve Spojených státech, a že mají nepřiměřeně velký vliv v US Kongrese.

President Ford a tajemník obrany Rumsfeld sice uznávají, že to, co gen. Brown řekl, je pravda, avšak kritizují jej kvůli jeho nediskrétnímu výběru slov. President Ford jasně zamítl jakékoliv návrhy na propuštění gen. Browna z jeho vysoké funkce kvůli jeho slovům. Gen. Brown poslal vládám Izraele, Íránu a Anglie telegram, ve kterém vysvětlil své hledisko, avšak z ničeho se neomluvil.

Toto interview gen. Browna, které měl už před půl rokem, bylo vyneseno na světlo teprve nyní, aby byly presidentu Fordovi způsobeny nepříjemnosti v jeho předvolební kampani. Kdyby uposlechl rady a doporučení p. Cartra a protestujících organizací, celý svět by pochopil, že pan generál A. S. Brown má přece jenom asi pravdu.

V Šanghaji se konala demonstrace proti vdově po Maovi

Peking. — O minulém weekendu v Šanghaji 4 miliony Číňanů musilo povinně demonstrovat pro "umírněného" nového předsedu komunistické strany Číny Hua Kuo-fenga a proti "radikální" vdově po Maovi, Chiang Chingové, jakož i proti třem jiným význačným komunistům, rovněž, obviněným z radikalismu. Plakáty vytýkají vdově Chiang Ching, že prý svým politickým nátlakem uspíšila Maovu smrt. Všude v Číně se nyní provádí čistka proti "radikálním" komunistům.

Touto komedií je úmyslně udržován teror mezi čínským lidem, včetně komunistů, a v zahraničí vzniká klamné domnění, že v Číně budou nyní vládnout "umírnění" komunisté. Tak bude západ ještě více uspáván ve své iluzi o mezinárodní oblevě.

Castro zrušil smlouvu s USA o vydávání vzdušných pirátů

Havana. — Kubánský diktátor Fidél Castro obvinil 15. října americkou výzvědnou službu CIA, že prý má na svědomí výbuch bomby, který způsobil 6. října zřícení do moře kubánského letadla na cestě z Barbadosu na Jamaiku, při čemž zahynulo 73 osob. Proto prý zrušil smlouvu se Spojenými státy, uzavřenou 15. února 1973, o vydávání vzdušných pirátů jejich původní zemi pro soudní stíhání. Tato smlouva prý skončí šest měsíců po jejím nynějším zrušení, to je 15. dubna 1977. Washington popřel jakoukoliv účast Spojených států na této letecké nehodě a vyslovil svůj nesouhlas s krokem kubánského premiéra.

Kubánská exilová organizace CORU oznámila svou zodpovědnost za toto zřícení letadla i za jiné útoky na zástupce komunistické Kuby v cizině.

Jaroslav Kašpar-Pátý

Čs. a polští západní vojáci v USA, pozor!

Zákon HR. 71 o veteránských výhodách pro čs. legionáře z 1. a 2. světové války podepsán presidentem Fordem

Dne 14. října dopoledne podepsal president Ford v Bílém domě zákon, kterým se poskytuje lékařská a nemocniční péče a některé jiné výhody, přiznané americkým veteránům, též příslušníkům československé a polské zahraniční armády z první a druhé světové války, pokud jsou nejméně 10 roku americkými občany. Ke slavnostnímu aktu podpisu byli pozváni, kromě některých členů Domu reprezentantů a Senátu, kteří obhajovali zákon v Kongresu, také mnozí z bývalých příslušníků polských a československých branných sil a vedoucích zástupců polského a československého exilu. Před podpisem učinil president Ford stručný projev, v němž zdůraznil podíl polských a československých vojsk na vítězství Spojených států a jejich spojenců v obou světových válkách. Řekl, že Spojené státy, v duchu svých principů a tradice, vždy podporovaly a podporují aspirace všech národů na svobodu a nezávislost, včetně národů střední a východní Evropy. Po skončení projevu následovala ceremonie podpisu s obvyklým rozdáváním per a po té president Ford setrval ještě asi dvacet minut v rozhovorech s přítomnými v "Růžové zahradě".

Podepsaný zákon má pro nás, příslušníky Čs. zahraničních armád, mimořádný význam morální, historický a materiální. Historický a morální proto, že představuje slavnostní uznání československé bojové účasti ve dvou světových válkách po boku Spojených států a ostatních spojenců za vznešené ideály svobody a demokracie. Materiální proto, že nám poskytuje zdravotní péči, potřebnou zejména těm bratřím, kteří jsou v pokročilejším věku. Jak víte, zdravotní a pensijní fondy, do nichž jsme si platili, třeba polovinu života v Československu, nám byly zkonfiskovány soudními rozsudky komunistického režimu.

Když jsme opouštěli naši rodnou zemi, protože jsme se jako odchovanci demokracie nehodlali podřídit komunistickému totalitnímu systému, ale byli jsme rozhodnuti pokračovat v boji proti němu, odcházeli jsme do nejistoty. Americká země nás však přijala laskavě, v duchu svých svobodymilovných tradic, a poskytla nám příležitost začít nový život. Za to patří Spojeným státům naše trvalá vděčnost.

Nyní poděkujme především těm kongresmanům a senátorům, kteří se o projednání a schválení zákona HR. 71 zasloužili. Náš vděk však také patří vedoucím činitelům polského a československého exilu, zejména p. Mazevskemu a br. Vodrážkovi z Chicaga za jejich vytrvalé tříleté úsilí, s nímž působili na naše zákonodárce, aby zákon v konečném znění schválili. Konečně o tento úspěch se podělejí i ti jednotlivci a organizace, kteří psali pro uzákonění HR. 71 členům příslušných senátních a kongresních výborů. Československá národní rada americká spolu s Americko-polským kongresem byly mezi organizacemi, jejichž váha a úsilí byly nejúčinnější.

Nyní jde o to, uvést v život mechanismus, který bude nápomocný každému br. legionáři, na nějž se zákon HR. 71 vztahuje, aby obdržel příslušné potvrzení anglického "War Office" či francouzského ministerstva národní obrany. Podle zmíněného zákona je toto potvrzení nutné pro každého, kdo chce žádat o lékařskou a nemocniční péči v amerických, veteránských institucích.

Podrobnosti v tomto směru budou oznámeny prostřednictvím legionářských jednot, a exilového a krajanského tisku.

Byly uděleny Nobelovy ceny na rok 1976

Stockholm. — Švédská královská akademie věd udělila ve čtvrtek 14. října Nobelovu cenu z ekonomie chicagskému specialistovi v národohospodářství Miltonu Friedmanovi, profesoru na Chicagské universitě, 64letému, za jeho průkopnickou práci v oborech analýzy spotřeby, dějin a teorie měny a složitosti stabilizační politiky. Jeho předním dílem je "A Monetary History of the United States, 1867—1960".

Friedman je 40. laureátem Nobelovy ceny z Chicagské university. Je předním americkým ekonomickým vědcem konservativního zaměření, přesvědčeným obhájcem ekonomie svobodného trhu a svobodného podnikání a neúprosným kritikem socialismu. Proto také nebyl nikdy vybrán pro Nobelovu cenu za doby dřívějšího socialistického režimu ve Švédsku, a i nyní různé švédské levicové hlasy podávaly námitky proti jeho výběru. Švédské veřejné mínění však nabylo přesvědčení, že ekonomická pravda neleží ve směru plánované ekonomie a řízeného hospodářství. Příliš mnohé země, které zkusily socialistický systém, dostaly se do vážných hospodářských potíží. Prof. Friedman pronesl tato varovná slova o současném stavu ekonomie ve Spojených státech: "Jdeme stejným směrem jako Británie, která se dostala do značných finančních nesnází. My jdeme po stejné cestě, pouze asi 20 let za ní".

V týž den Královský ústav Caroline udělil Nobelovu cenu z mediciny společně dvěma Američanům, dr. Baruchovi S. Blumbergovi z University Pennsylvanie a dr. D. Carleton Gajdusek-ovi, z Národního ústavu pro nervové choroby v Bethesda, Md., za jejich "objevy nových mechanismů, vysvětlujících původ a rozšiřování nakažlivých nemocí".

Komise Nobelovy ceny norského parlamentu oznámila v pátek 15. října, že letos Nobelova cena míru udělena nebude.

V pondělí 18. října byly uděleny Nobelovy ceny z chemie a z fysiky. Nobelovu cenu z chemie obdržel Američan William N. Lipscomb, 56letý, z university Harvard, za svou studii o "struktuře boranů, osvětlující problémy chemického vázání".

Američané Burton Richter, 45letý, z university Stanford, a Samuel C. C. Ting, 40letý, čínského původu, z MIT, obdrželi společně Nobelovu cenu z fysiky za "pionýrské dílo v objevení těžké subatomické částice nového druhu, zvané J-Particle".

U.S. ekonomie v roce 1977 v očích ekonomických poradců podniků

San Francisco. — Odborníci v oboru národohospodářství dávají různé předpovědi o pravděpodobném vývoji naší ekonomie v blízké budoucnosti. Na jiném místě jsme už uvedli názory jedné skupiny ekonomických teoretiků; zde uvádíme mínění odborníků při průmyslových a obchodních podnicích, bankách a jiných peněžních ústavech, kteří se sjeli na výroční schůzi do San Francisca. Celkem jich tam bylo 493; všichni jsou členy organizace "National Association of Business Economists".

Podle jejich názoru ekonomie Spojených států se po několikaměsíčním zpomalení bude nyní rovnoměrně rozvíjet, a bude jevit vzestupnou tendenci až do třetího čtvrtletí roku 1977. Avšak inflace vzroste z nynějších 6.1 procenta až na 10 procent. Pak opět nastane zpomalení; zpomalí se vzrůst skutečného hrubého národního důchodu, výdělky akciových společností, vydání na trvalé spotřební zboží a investice uvnitř podniků. Klesne i průmyslová produkce a stavba nových bytů.

Vzrůst indexu cen spotřebního zboží se bude zrychlovat až do konce roku 1977: v prvním čtvrtletí 1977 vzroste o 2.4%, v druhém o 2.6%, v třetím o 2.9%, a v čtvrtém o 2.8%. Počet nezaměstnaných však v příštím roce klesne z nynějších 7.8% na 6.5%. K nové hospodářské recesi dojde v roce 1978 nebo 1979. Inflace bude nejvážnějším ekonomickým problémem roku 1977. Hrubý národní důchod, přepočítaný na dolary roku 1972, stoupne letos oproti loňsku o 6.4% na 1.268 trilionů dolarů a v roce 1977 vzroste oproti letošku o 5.1% na 1.332 trilionu dolarů. Hrubý příjem akciových společností bude letos obnášet — podle odhadů — 148 bilionů dolarů, a v roce 1977 166.9 bilionů dolarů. To bude o 12.8% více. Investice na rozšíření a modernizaci podniků vzrostou v roce 1977 z letošních 161.5 bilionů dolarů na 185.6 bilionů dolarů, nebolí o 15%, ať je příštím presidentem USA republikán nebo demokrat.

Tradiční oslava památného 28. ŘÍJNA —

ZALOŽENÍ ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY

— bude v Clevelandě v neděli 31. října v České národní síni

Krajanský Výbor, sdružující čelné české a slovenské spolky v Clevelandě, pořádá letos tradiční oslavu československé nezávislosti v neděli 31. října, ve 3 hod. odpol., v nově upravené České Národní síni, 4939 Broadway. Letošní oslava znovu vděčně a radostně připomene dvousté výročí Spojených států amerických.

Vynasnažili jsme se proto, aby náš památný "28. říjen" měl letos co nejhodnotnější obsah a rámec.

Hlavním řečníkem bude dr. Myron KUROPAS, tajemník presidenta Geralda R. Forda pro etnické věci. Je zaručena účast starosty města Ralpha Perka a předních osobností veřejného života. Umělecký pořad obstarají hlavně: Shaker Symphony Orchestra; sl. M. L. Kocour, profesorka na Cleveland Institute of Music; sopranistka, pí. Noriko Fujii, manželka ředitele hudebního oddělení Clevelandského uměleckého muzea Karla Paukerta.

Přátelé! Krajanský výbor pořádá zmíněnou oslavu se značným finančním nákladem. K tomu dodáváme, že trvalým posláním a úkolem Krajanského výboru je: Boj proti komunismu a pomoc jeho obětem; informování světové veřejnosti o neblahém osudu staré vlasti a pěstování jejích kulturních tradic.

Doufáme proto pevně, že 31. října přivítáme i Vás mezi milými hosty, a že Vaše jméno si přečteme v seznamu čestných sponsorů (příspěvek 25 dolarů) nebo sponsorů (příspěvek 10 dolarů). Seznam šlechetných dárců bude přiložen k programu.

Šek laskavě vyplňte na "Krajanský Výbor" nebo na: "Czechoslovak Committee of Cleveland" a pošlete na adresu: Krajanský Výbor, P.O. Box 347, Cleveland, O. 44127.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrúbění kovů; pozorně snaživé rádi zaučíme.

Denní směna — Dobrý plat Jižní strana Chicaga.

Volejte: 737-8000

Žádejte mluvit s "Johu".

KRAJANSKÝ VÝBOR — SDRUŽENÉ ČESKOSLOVENSKÉ ORGANIZACE V CLEVELANDĚ

vás zvou na oslavu

58. VÝROČÍ ZALOŽENÍ ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY

● NEDĚLE 31. ŘÍJNA 1976 ● 3 HOD. ODPOLEDNE ● ČESKÁ NÁRODNÍ SÍŇ, 4939 BROADWAY ●

V zastoupení presidenta Spojených států Geralda R. Forda promluví dr. MYRON KUROPAS, presidentův tajemník pro etnické záležitosti — Kulturní program — Shaker Symphony Orchestra — Sólisté

SPORT

I. LIGA HOKEJE V ČESKOSLOVENSKU

5. kolo —

SPARTA—PARDUBICE 1:5

Branky: Kochta — Martinec 3, Pecivál, Paleček. Střelecká nemohoucnost byla hlavní příčinou, že Sparta vysoko prohrála. Naopak Pardubicím se střelecky dařilo.

KLADNO—BRNO 4:3

Branky: Nový 3, Ed. Novák — Mráz 2, Nekola. Kladno prohrálo první třetinu 3:1, druhá skončila bez branek, v poslední třetině mělo mohutný nápor a dalo tři góly. Střelcem zápasu byl Nový a nahrál i na branku Novákovi.

JIHLAVA—GOTTWALDOV 5:3

Branky: Černík 3, bratři Holíkové po jedné — Sedlák, Maršík, Vodák. Mladý nováček Gottwaldov v Jihlavě překvapil a byl domácím důstojným soupeřem. Vysoko favorizovaná Jihlava dosáhla na vlastním ledě nečekaně hubené vítězství.

PLZEŇ—Č. BUDĚJOVICE 7:3

Branky: Klapáč 2, Schejbal, Ruprecht, Kajkl, Koči, Rosický — Čech, Lála, Anderle. Plzeň hrála celé utkání v dobré pohodě a zaslouženě vyhrála. Hosté zklamali zejména v druhé třetině, kterou prohrálo 4:0.

BRATISLAVA—VÍTKOVICE 1:5

Branky: P. Šťastný — Dvořák, Niesner, Svozil, Slavík, Stránský. — Vítkovice vyhrály s přehledem, kdežto Bratislava podala nevýrazný výkon a od začátku soutěže ještě doma nevyhrála.

KOŠICE—LITVÍNOV 7:1

Branky: J. Lukáč 2, Kolláth 2, Smerčiak, I. Lukáč, Žec — Tarant. Celý zápas probíhal až nečekaně jednostranně. Košice převyšovaly svého soupeře po všech stránkách, Litvínov hrál velmi slabě a oba brankáři nebyli též oporou.

6. kolo —

GOTTWALDOV—SPARTA 0:4

Branky: Nikl 2, Kuneš, Richter. Sparta vyhrála bez problému a využila všech chyb, které vznikly hlavně z nezkušenosti domácího týmu.

KLADNO—BRATISLAVA 1:2

Branky: Nový — M. Šťastný 2. Všechny branky padly ve druhé třetině. Kladnu chybělo to nejdůležitější — brankové vyjádření. Největší zásluhu na překvapivém vítězství Slovanu na ledě mistra ligy mají bratři Šťastní.

PARDUBICE—KOŠICE 3:5

Branky: Bulis, Kaďousek, Novák — bratři I. a V. Lukáčové po 2, Smerčiak. Utkání rozhodli čtyřmi brankami bratři Lukáčové a byli to oni, kteří udávali tempo hry v košickém týmu. Proti Košicím se Pardubicím už tradičně špatně hraje, v jejich hře bylo hodně nepřesností a nedokázaly se prosadit proti výborně hrající obraně soupeře.

BRNO—Č. BUDĚJOVICE 3:1

Branky: Nekola 2, Tulec — Pouzar. Hosté se ujali vedení v prvé třetině, ale domácí se nevzdali a v poslední třetině dali tři góly. Od příštího zápasu se bude Brno jmenovat místo ZKL, Zetor (po své továrně, která má nové jméno).

VÍTKOVICE—JIHLAVA 2:4

Branky: Kacíř, Slavík — Havlíček 2, Černík, Veith. Vítkovice hrály na vlastním ledě opatrnou obrannou hru s úmyslem co nejméně inkasovat. Vojáci z Jihlavy neustále útočili, góly za ně střílel nedávno narukovaný Černík (hrál doma proti svým), Veith (z Pardubic) a "mazák" Havlíček z Brna dal dva.

LITVÍNOV—PLZEŇ 1:2

Branky: Deus — Klapáč, Kajkl. Domácí si prohráli utkání sami svojí neúčinnou střelbou, když neuměli využít tu nejvyloženější brankovou šanci. Plzeň zaznamenala opravdu šťastné vítězství, když Litvínov nastřelil dvakrát tyč a minul prázdnou branku.

Tabulka po 6. kole

		skóre	body
1.	Jihlava	25:15	10
2.	Plzeň	31:22	10
3.	Sparta	21:14	8
4.	Vítkovice	21:15	8
5.	Kladno	26:21	8
6.	Brno	22:22	6
7.	Bratislava	16:19	6
8.	Pardubice	22:17	5
9.	Košice	24:23	5
10.	Č. Budějovice	16:20	5
11.	Litvínov	11:30	1
12.	Gottwaldov	12:29	0

★

Mezistátní zápasy v kopané

(odvety)

ČESKOSLOVENSKO—RUMUNSKO 3:2

Branky: V 7. min. Rumun Troi utekl po křídle, jeho přesný centr našel nabíhajícího Balaciho, ten z voleje asi z 10 metrů vypálil a překonal bezmocného brankáře Vencela. Ve 30. min. rumunskému brankáři vypadl míč z ruky, Ondruš pohotově dorazil do sítě, ale maďarský rozhodčí z nepochopitelných důvodů odpískal faul na brankáře. Ve 38. min. zahrával čs. tým v pokutovém území Rumunů nepřímý kop. Masný se míče jen dotkl a kanonýr Panenka technickou střelou přes zeď Rumunů vyrovnal na 1:1. Ve druhém poločasu vyměnil v brance Vencela Stárek a pravého krajního obránce Birošc Kozák. V 52. min. Manea zahrál trestný kop za faul Dobiáše, čs. obrana chtěla vystavit Rumuny do ofsajdu a volný nabíhající Georgescu dal pohodlně vedle Stárka do sítě — 1:2. V 63. min. Fr. Veselý vyměnil v útoku Kroupu. V 67. min. po obléhání rumunské branky Masný odcentroval, Veselý udělal místo Dobiášovi, ten přímo z rány vyrovnal skóre na 2:2. V 69. min. Pollák uvolnil Nehodu, ten přihrál před branku, kde Masný přit'ukl Ondrušovi a tomu se podařilo vsítit třetí vítězný gól. V 75. min. za sražení Iordanesca Dobiášem kopali Rumuni penaltu. Střílel ji Georgescu (majitel zlaté kopačky z roku 1975). Stárek však směr jeho střely vystihl a vyrazil. V 87. min. byl vyloučen Dobiáš za urážku rozhodčího.

Sestava Československa: Vencel 32 let, Slovan Bratislava), střídal ho Stárek (28, Slavia) — Biroš (23, Slavia), střídal ho Kozák (22, Lok. Košice), Ondruš (26). Čapkovič (28), Gögh (28, všichni tři Slovan) — Dobiáš (29, Trnava), Pollák (29, VSS Košice), Panenka (28, Bohemians), v 82. min. ho vyměnil Jurkemik (23, Inter) — Masný (26, Slovan), Kroupa (26, Brno), střídal ho Fr. Veselý (33, Slavia), Nehoda (24, Dukla).

Rumunsko—Československo 1:1 (do 21 let)

Utkání mělo vyrovnaný průběh, domácí tým se ujal vedení ve 22. min. střelou Irimeska, v 60. min. vyrovnal Pelc (Dukla Praha, přišel z Ústí nad Labem).

Čs. fotbalový svaz nominoval 22 hráčů k utkání se Skotskem 13. října v Praze podle řádů kvalifikace mistrovství světa v kopané. Brankáři: Vencel (Slovan Bratislava), Michalík (Ostrava), Stárek (Slavia Praha). — Obránci: Biroš (Slavia), Dvořák (Dukla Praha), Barmoš, Jurkemik (oba Inter Bratislava), Ondruš, J. Čapkovič, Gögh (Slovan), Dobiáš (Trnava). — Záložníci: Kozák (Lok. Košice), Slaný (Ostrava), Panenka (Bohemians Praha), Gajdůšek (Dukla Praha), Pollák (VSS Košice). — Útočníci: Mráz, Petráš (oba Inter), Masný (Slovan), Nehoda (Dukla), Kroupa (Brno), Fr. Veselý (Slavia).

Náš sportovní zpravodaj ***PETR HORÁK*** *hlásí:*

JAK SE DO LESA VOLÁ . . .

Mezinárodní federace softbalu zrušila právo Kanady uspořádat mistrovství světa v roce 1978. Stalo se to na protest proti kanadskému odmítnutí účasti sportovců Tajvanu na letošních letních olympijských hrách v Montrealu. Prezident mezinárodní federace softbalu, Američan William Kethan, to oznámil v Barceloně na 26. Valném shromáždění federace. Jméno země, jež bude na místo Kanady pověřena uspořádáním světového šampionátu, bude ještě oznámeno.

* * *

ČESKOSLOVENSKO—SKOTSKO 2:0

Čs. reprezentační mužstvo v kopané dosáhlo cenného vítězství v prvním zápase kvalifikace o účast ve finálové skupině světového šampionátu. Současně zaznamenalo obdivuhodný rekord — 24 utkání za sebou bez porážky!

* * *

ČESKOSLOVENSKO—MAĎARSKO 1:2

Tento výsledek je rovněž z kopané, ale v rámci 75. výročí čs. fotbalu se spolu na Letné utkala mužstva "starších pánů", z nichž většina hrála na mistrovství světa v Chile roku 1962, na němž Československo vybojovalo stříbrné medaile. Rozhodčí upřeli čs. celku regulérní Buberníkovu branku. V čs. týmu chyběly dvě opory slavného "chilského týmu" — Kadraba a Scherer. Oba odešli po okupaci z roku 1968 do zahraničí a dnes žijí v exilu: Kadraba ve Vídni a Scherer ve Francii . . .

* * *

ZLATÁ PŘILBA ŠTANCLOVI

28. ročník slavné Zlaté přilby Československa na ploché dráze v *Pardubicích skončil* triumfem čs. reprezentanta, Jiřího Štancla, který jezdí ligu v Anglii. Štancl zvítězil před Dánem Olsenem, Novozélanďanem Maugerem a dalšími čs. reprezentanty, V. Vernerem, Klokočkou a Drymlem.

* * *

OSTRAVA SE TĚŠÍ

Los svedl v druhém kole Poháru mistrů evropských zemí v kopané dohromady Baník Ostravu s Bayern Mnichov. Bayern patří přes určité potíže z poslední doby stále k nejlepším klubovým mužstvům světa. Letos vyhrál nejvyšší evropskou klubovou trofej — Pohár mistrů evropských zemí — už potřetí. V jeho dresu hrají Franz Beckenbauer, Gerd Müller, Sepp Maier, Uli Hoeness a Schwarzenbeck, kteří vedli mužstvo Německé spolkové republiky k titulu posledních mistrů světa. V celku je i nový objev reprezentačního trenéra Schöna, Rummenigge. V Bundeslize je nyní Bayern na 4. místě.

* * *

NAVRÁTILOVÁ PARTNERKOU NASTASEHO

Na amerických tenisových dvorcích se vedle sebe na mezinárodním turnaji objevili jako partneři ve smíšené čtyřhře Rumun Nastase a Martina Navrátilová, která emigrovala do Spojených států. V "normálních" časech by to nemělo být nic divného, do sportu politika nepatří, ale takto přísluší Nastasemu přinejmenším uznání za odvahu.

PAUL'S
BODY SHOP
5231 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-1177
Přejte si na
p. PAVLA SVAČINU

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora, majitel

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.
MINARIK'S BAKERY
Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes
5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854
Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

Spisovatelé za železnou oponou

Americký P.E.N. Club, amer. odbočka organizace spisovatelů, vydala v létě plakát, "Writers in Prison" se jmény uvězněných a pronásledovaných autorů, básníků a novinářů, 450 spisovatelů v 41. zemích. P.E.N. se zavazuje, že nepřestane bojovat proti útisku a za svobodu slova. Seznam není úplný, ani přesný, a proto se žádá o informace. Úřadovna P.E.N. American Center úřaduje v čísle 156 Fifth Avenue, New York City 10010. Máte-li zprávy, pište.

V Československu jsou to Milan Hübl, Robert Horák, Ivan Kadlečík, Karel Kaplan, Ivan Klíma, Pavel Kohout, Karel Kosík, Miloš Král, Jiří Lederer, Vojtěch Mencl, Zdeněk Mlynář, Jiří Müller, Vladimír Nepraš, Milan Otáhal, Luba Pelařová, Arnošt Pražák, Vilém Prečan, Zdeněk Přikryl, Antonín Růžek, Jaroslav Šabata, Jaroslav Šedivý, Jaroslav Seifert, Vladimír Škutina, Jan Stein, Jan Tesař, Ludvík Vaculík, Vlastimil Vávra.

Dle zprávy P.E.N., Kaplan a Přikryl byli již propuštěni; Lederer, Nepraš, Pelařová a Šedivý byli propuštěni, ale jsou na černé listině (což ostatně platí pro všechny): "na svobodě", ale s omezenou volností jsou Horák, Kadlečík, Klíma, Kohout, Kosík, Král, Mencl, Prečan, Vaculík, Vávra. Jsou podrobování výslechu a různé persekuci. Básník Seifert nemá dovoleno vydávat a jeho pohyb je omezován. Do nejhorší kategorie, dle udání P.E.N., patří Jan Stein, který byl r. 1971 odsouzen na 12 let a je těžce nemocen.

Český spisovatel Ludvík Vaculík byl vyznamenán nakladatelstvím Penguin cenou 500 ang. liber za článek v časopise Index. Bylo to ve formě dopisu na dr. Waldheima, gen. tajemníka Spojených národů. Autor "Sekyr" a "Morčat" (kniha vyšla pouze v cizině v anglickém překladu) si stěžuje na pronásledování policie, která vnikla do bytů spisovatelů, historiků a filosofů a zabavila jim knihovny a rukopisy.

Ludvíku Vaculíkovi byla udělena první cena George Orwell Memorial Prize.

Několik zajímavých čísel

Washington. — "Pohlavní výchova" bez morálky v US školách už nese své ovoce! V roce 1974 asi 608,000 svobodných studentek porodilo děti a dalších 300,000 se podrobilo potratu.

Ve veřejných školách v Chicagu vloni chybělo ve dny vyučování průměrně asi 80,000 studentů a 446,000 jich bylo přítomno ve třídě.

Na některých místech Spojených států jsou školní děti každodenně převáženy autobusem za účelem rasové integrace škol, vzdálených až 80, 104 a 120 mil od bytu jejich rodičů. Nelze se divit tomu, že tyto děti přicházejí do školy úplně vyčerpány a už nejsou schopny vnímat učební látku.

*

Podle odhadů úřadu OSN pro zemědělství a zásobování bude letošní úroda obilí ve světě obnášet 1324 milionů tun, což je o 77 milionů tun více než vloni. Podle mínění této organizace je dnes svět — vzdor letošnímu suchu — lépe zásoben obilím než byl na začátku sedmdesátých let, kdy na mnohých místech došlo ke katastrofálnímu hladu.

Podle mínění mnichovského ústavu IFO však zásobování světa potravinami ještě zdaleka není zajištěno. Země Třetího světa totiž nevěnují dostatek pozornosti rozvoji svého zemědělství a jejich obyvatelstvo se v práci nepředře, a tak má dosti energie a času na rozmnožování svých rodin.

*

Více než milion Angolanů — to je každý šestý Angolan — žijí dnes jako uprchlíci v cizině, anebo se skrývají doma v Angole. Do Zairu už uprchlo před komunisty asi půl milionu Angolanů, a do Namibie jich v posledních dvou týdnech uprchlo asi 2,500. Na severu a jihu Angoly totiž prozápadní hnutí FNLA a UNITA pokračují v guerilové válce proti vládnoucímu marxistickému a prokomunistickému hnutí MPLA. Vesnice, podezřívané ze sympatií s prozápadními hnutími, či z poskytování útulku protivládním guerilům, jsou za trest vypalovány a srovnávány se zemí; jejich mužské obyvatelstvo je vražděno. Režim MPLA už také zřizuje pro nespolehlivé prvky koncentrační tábory — zcela v duchu marxleninismu podle vzoru Moskvy.

Mexiko. — Mexické peso má nyní v důsledku nedávné devalvace hodnotu pouze asi pěti US centů namísto dřívějších osmi. Proto je pro americké turisty nyní pobyt v Mexiku velmi levný. Mexická vláda ostatně rozhodla tuto devalvaci hlavně proto, aby přivábila do země americké turisty, kteří tvoří 85.2% všech cizích turistů v Mexiku. Tento výhodný stav však nebude asi dlouho trvat, protože ceny v Mexnku se začnou co nevidět opět silně zvyšovat následkem inflace, která tam je dvakrát vyšší než ve Spojených státech. Tak se například čeká, že v příštích týdnech se ceny v mexických hotelích a restauracích zvýší o 20 až 30 procent.

Podivná mírová kampaň

Belfast. — Mladé protestantky Betty Williams a Mairead Corrigan se pokoušely šířit mírovou atmosféru mezi katolíky v Severním Irsku. Všude kázaly o míru a nenásilí; prý je lépe si nechat líbit všechna darebáctví a všechny nespravedlnosti od protestantů než se domáhat svých práv násilím. Minulý týden Williamsová vedla ve Spojených státech kampaň, aby Američané nepodporovali finančně odboj severoirských katolíků proti nespravedlnostem tamní anglické a anglikánské většiny. V neděli 10. října však v Belfastu katolíci ukázali těmto "falešným a nepoctivým prorokyním" co si o nich myslí: obě byly ukřičeny, lidé je tahali za vlasy, a pomocí "pěstního práva" byly donuceny hledat útočiště v katolickém kostele.

Obě "pícnice" však prý chtějí dále pokračovat ve své mírové kampani mezi severoirskými katolíky. Komunisté také mnoho mluví o míru, aby se jim svobodné národy vzdaly bez boje, a tak nezbývá než se ptát, kdo tyto dvě samozvané "prorokyně míru" k severoirským katolíkům poslal. Až dosud bylo dosti jasné, odkud v Severním Irsku vítr vane, ale tyto dvě podivné slečny všechno najednou zauzlily. Buď to jsou to "naivky", anebo "soudružky", a v tom případě mění opět "Moskva" v Sev. Irsku směr. Laciný import obleků a opánků ze satelitních zemí do Anglie by nasvědčoval této druhé alternativě.

"Pani Marino, tuhle přední vínu mi prosím Vás, předělejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit . . ."

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon – formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Upozornění:

Vstupenky na "Slavnostní koncert" nejsou číslované. Včasným příchodem si zajistíte lepší místo. Budova Morton West High School bude otevřena od 2:30 P.M.

NÁŠ PAMÁTNÝ 28. ŘÍJEN se blíží — a s ním slavnostní odpolední koncert k jeho připomínce, a letos zároveň k oslavě 200. výročí nezávislosti Spojených států, které měly při vzniku naší I. Československé republiky tak rozhodnou úlohu.

Letošní slavnostní koncert je proto důležitou kulturní událostí pro naši krajanskou obec v celé chicagské oblasti.

– **"Chicago Chamber Orchestra"** je vynikající hudební těleso, složené z prvotřídních členů chicagské **"Symphony Orchestra"** a z nejlepších hudebníků chicagské **"Lyric Opera Orchestra"**. Tím je zaručena vysoká úroveň provedení hudebního programu, na jehož repertoáru jsou skladby, které mnozí z našich krajanů neměli dosud příležitost slyšet. Je to tedy jedinečná příležitost, kterou si naši kulturní lidé nemohou nechat ujít.

Lístky na tento význačný koncert ($5, pro studenty $1) jsou v předprodeji v úřadovně ČSNRA (2137 S. Lombard Ave., Cicero, Ill., Room 202), u všech členů Oblastního výboru Rady a u firmy: Fr. Pancner, 6514 W. Čermákova tř. v Berwynu, Ill. Přijďte v co největším počtu! Přiveďte své amer. přátele!

Nebýt tragických dohod na Jaltě a v Potsdamu za demokratických presidentů po 2. světové válce, nebylo by dnes Československo okupované Sověty. Naši doma svobodně hlasovat nemohou. Volte za ně!

HLASUJTE 2. LISTOPADU PRO

PRES. FORDA

A REPUBLIKÁNSKÉ KANDIDÁTY

Paid for and authorized by "Americans by Choice"

Oblastní výbor
ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ
v Chicagu, Ill.

oslaví

V NEDĚLI DNE 24. ŘÍJNA 1976

200. VÝROČÍ SPOJENÝCH STÁTŮ AMERICKÝCH
a
ČS. 28. ŘÍJEN. ZALOŽENÍ ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY.

SLAVNOSTNÍM ODPOLEDNÍM KONCERTEM
CHICAGO CHAMBER ORCHESTRA ASSOCIATION

v Morton West High School Auditorium
ve 3 hod. odpoledne

PROGRAM:

Richard Bales	Hudba Americké revoluce
Jiří Benda	Symfonie v C-dur
Antonín Dvořák	Nokturno v B-dur
František Tůma	Partita v D-moll
Karel Husa	Čtyři malé skladby
Josef Suk	Meditace na staročeský chorál, op. 35
W. A. Mozart	Klavírní koncert č. 14, op. 449
	sólistka: Lýdia Smutný Štěrba

DEN, který v našich dějinách NEBUDE ZAPOMENUT

Jaroslav Orlický:

Je to 28. říjen 1918. Toho dne Československo se stalo samostatnou republikou. Zrodilo se na principu historického práva samostatného českého státu a na právu sebeurčení Slováku a Podkarpatských Rusínů.

Československo od samého začátku vstoupilo do života národů jako země dbalá demokratických principů. Na zrození Československé republiky se podíleli také občané této americké země, pracující po boku vítězných mocností, vedení Masarykem, Štefánikem a Benešem. Jejich podporou byla armáda legionářů a domácí odboj proti rak.-uherskému mocnářství. Bylo to téměř neuvěřitelné, vytvořiti dobrovolnou armádu na třech různých frontách. Svědčí to o velké lásce, kterou tito mužové chovali ke své vlasti. Dobrovolně prolévali svoji krev na dalekých pláních Ruska, na bojištích ve Francii a v Itálii. Postavili jsme jim za to pomníky na našich vesnicích i ve městech. Největším pomníkem však pro ně zůstává skutečnost dobrovolné oběti života za ideál svobody rodné země. Jsou stále živým vzorem pro náš dnešní svět, který je tak spohodlnělý, že už nechce pro uchování své vlastní svobody obětovati *vůbec nic, ně žije v nebezpečí, že ztratí všechno.*

Nemožno také zapomenout mužu 28. října 1918. Bylo to jejich zásluhou, že převrat byl proveden způsobem, který je dustojný kulturního národa. Nevytvářeli ovzduší strachu. Začali vládnouti jménem národa, kterému nevnucovali žádnou svěrací kazajku programem, který by zakrýval cíle nepřátelské obyvatelstvu republiky. Snahou mužů 28. října bylo zabránit krveproliti. Nechtěli, aby byla něčí krev prolévána zbytečně. Cítili s národem, chtěli jeho blaho, a proto národu sloužili. Byli si vědomi své zodpovědnosti.

Mužové 28. října vtiskli tomuto dnu nezapomenutelný ráz. Národ se ze svobody radoval. Prožíval ji jako velký svátek, zapomínaje dokonce na práci v dalších všedních dnech. A zase to byli mužové 28. října, kteří zastavili nekonečný jásot a přivedli celý národ na pracoviště všedního dne. Chléb a denní potřeby k životu nedává sama svoboda, ale práce. V naší republice se také skutečně umělo pracovat. Nepsaly sice o tom noviny, nebyly výzvy na plakátech a schůzích, nechodili agitátoři přesvědčovat a donucovat lidi k brigádám. Zdravý rozum vedl náš lid k práci. Celá země se těšila stavebnímu rozvoji. Nikdy v dějinách se nepostavilo tolik bytů, továren, obchodů, peněžních ústavů, škol, nemocnic, domovů pro staré občany, budov státních a samosprávných jako za prvních dvacet let v Republice československé. Zlepšily se komunikace stavbou nových silnic, mostů i železnic. Začala se zřizovati i letecká doprava. Stavebnictví je vždy vsitkou tvořivosti. Republika v něm měla ten největší úspěch.

Nebyla pozadu ani se svým zákonodárstvím. Její ústava z 29. února 1920 byla vysoce demokratická. Zaručovala menšinám jejich práva tak, jak se k tomu zakladatelé republiky zavázali v mírových smlouvách. Čs. sociální zákonodárství patřilo k nejpokrokovějším v tehdejší Evropě. President, vláda a zákonodárné sbory se těšily vážnosti a úctě. Jen stoupenci krajní levice komunisté a krajní pravice fašisté se snažili podrývat autoritu presidenta, vládních a samosprávních orgánů. Proto byla jejich činnost kontrolovaná a nikoho nenapadlo – mimo rozvratníky — aby tuto kontrolu napadal jako se to děje v dnešní demokracii americké.

Čs. soudnictví bylo na vládě nezávislé. Soudcovský sbor byl pečlivě školený a nenechal se ve svém rozhodnutí ovlivňovat ani ulicí, ani tiskem. Bezpečnostní služba byla velmi dobře organisovaná. Přijímala do svých řad osoby jen řádně prověřené s bezvadnou minulostí celé rodiny. Neexistovala korupce u soudu ani u policie. Případů, kde by zločinec nebyl nakonec dopaden, bylo velmi málo. Když policie předala zločince k soudu nikdy nebyl propuštěn na peněžní "záruku". Musil čekati ve vězení do konce soudního řízení. Popravovalo se málo, ale pro velké zločince byla vždy šibenice připravena.

Postihla nás také celosvětová deprese. Překonali jsme ji v naší malé zemi skoro snadněji, než tomu bylo třeba v bohaté Americe. Jednak jsme organisovali nouzové práce, nebo se poskytovaly podpory nezaměstnaným. Měli jsme mnoho charitativních institucí, které pod vedením církví i mezinárodních organizací pomáhaly zmírňovat nouzi a nedostatky, plynoucí z mezinárodní hospodářské krize.

Dalo by se mnoho napsat o tom, co všechno tato malá země uprostřed Evropy dokázala v zemědělství, v průmyslu, školství, v obchodu, v živnostech, v družstevnictví, v bankovnictví, i ve svobodných povoláních. Pamětníci té doby to vědí. Jen heslovitě proto stavím to nejdůležitější, co Masarykova republika vykonala ve svém zrodu a vývinu a rozvoji před oči mladších generací, které snad neměly příležitost se o tom dovědět. Ovšem, jako každé dílo má své nedostatky, nebyla jich ušetřena ani 1. Čs. republika. Za muže 28. října mluvila vždy jen jména: dr. Soukup, dr. Rašín, Ant. Švehla, dr. Šrobár a Jiří Stříbrný. Scházela tam jména dr. Mořice Hrubana a Andreje Hlinky. To byli representanti katolíků a k nim byla tehdy doba nepříznivá. Věrnost katolické víře vyvolávala dokonce odpor a kulturní boj. Lidi spravedlivě to bolelo, právě tak, jako když po r. 1945 bylo "nařízeno" zapomenout na Ant. Švehlu, dr. Kramáře a dr. Rašína, ačkoliv tak věrně sloužili národu i republice a mají o ně velké zásluhy.

Na osvobození v roce 1945 má národ vůbec špatné vzpomínky. Tekla krev, žilo se ve strachu, nebylo upřímné radosti, byly jen starosti, co přinesou příští dny. Po záblesku svobody přišlo temno, daleko horší, než o kterém píše Jirásek. Bylo tak zlé, že nemá v našich dějinách obdoby. Republika je nejen okupovaná cizí mocností, ale celá její struktura je rozleptána naprosto cizí protinárodní ideologií v přestrojení "sociální spravedlnosti". Tím dosáhla toho, že lidé naší krve otročí náš lid ve službách okupantů. Když si uvědomíme ty zločiny a hrůzy, které byly na našem národě spáchány, tím upřímněji si musíme vzpomenout na 28. říjen 1918, který dokonce té cizí, rudé a násilnické ideologii překážel natolik, že jej chtěla z našich mysli vystěhovat a nahradit "Dnem znárodnění".

Avšak v tom komunisté neuspěli a neuspějí. 28. říjen L.P. 1918 byl darem nebe. Proto zůstane povždy v našich myslích a srdcích, protože toho dne jsme se osvobodili v duchu našich dějin. Presidenta na hrad českých králů si tehdy přivedl národ sám. Pod jeho vedením se také vláda do jeho rukou navrátila.

Mladé generaci budeme vždy stavět před oči 28. říjen. Byl to slavný den. Národ se ze svobody radoval, vážil si ji, a také se v ní plně vyžíval.

Nad USA je radioaktivní prach z čínské bomby

New York. V rudé Číně byl 26. září proveden pokusný výbuch nukleární bomby. V těchto dnech prach z tohoto výbuchu dospěl nad východní Spojených států, kde radioaktivita stoupla na výši, která dosahovala v době amerických a sovětských nukleárních pokusů v padesátých letech. Podle prohlášení vědců toto zvýšení radioaktivity následkem čínského výbuchu není prozatím hrozbou pro lidské zdraví, protože zase rychle klesne a ztratí se.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI BYT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE

3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7300

Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

OZNÁMENÍ ÚMRTÍ

Všem našim přátelům a známým oznamujeme, že na Boží zavolání nám odešla na věčnost naše drahá sestra, teta a prateta, slečna

MARIE D. VAŠEK.

dlouholetá členka osady Bl. Anežky České v Chicagu a věrná sodálka Panny Marie Neposkvrněné (Immaculata Sodality of Blessed Agnes Parish).

Aby nahradila bratrovým dětem předčasně zesnulou maminku, nikdy se neprovdala a celý svůj život zasvětila jejich výchově.

Narodila se před 78 lety v Chicagu, z nichž celých 73 roků prožila v sousedství osady Bl. Anežky (2624 So. Homan Ave.). Zesnula tiše v neděli v noci, 17. října L.P. 1976. Pohřbili jsme ji ve středu, 20. října na hřbitově sv. Vojtěcha v Niles, Ill. Pohřeb měla z pohřebního ústavu "Novorul Memorial Chapels" na Central Park Ave. do chrámu Páně Bl. Anežky České, kde za ni byly v 9:30 hod. dopol. obětovány zádušní bohoslužby.

Všechny, kdo jste ji znali, prosíme o tichou vzpomínku v modlitbě za spásu její obětavé duše.

Charles († choť Emily) VAŠEK, vděčný bratr; Emily (Robert) KOLAR, sestra; † Frank (Barbara), † Robert a † George VAŠEK, zesnulí bratři; Allen (Frances), John (Patricia), Charles J. (Carol) VAŠEK, synovci s manželkami a rodinami, jimž byla zesnulá tetička Marie zlatou druhou maminkou a vychovatelkou, jakož i věrnou opatrovnicí jejich dětí — svých prasynovců a pranetěří.

Nechť odpočívá v pokoji!

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION
SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-reserve-your office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

**INSURED SAVINGS
UP TO $40,000.00**
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

Vatikán: Svatý Otec zaslal prostřednictvím státního sekretáře kardinála Villota soustrastný telegram apoštolskému pronuntiovi v Ankaře, mons. Astimu, když se dověděl o leteckém neštěstí u Isparty, kde zahynulo všech 154 cestujících. Letadlo narazilo na horu Karatepe, když dokončovalo let Milán — Řím — Istanbul — Antalaya. Mezi oběťmi je 84 Italů.

Itálie: V neděli 19. září byl zahájen v městě Pallanza kongres Svazu katolických středoškolských profesorů, který bude studovat problém pohlavní výchovy na školách. Přítomných 600 delegátů zastupuje 50.000 členů svazu. Prof. Aldo Agazzi, docent pedagogické fakulty katolické university Božského Srdce v Miláně přednášel o významu pohlavní výchovy v rámci všestranného rozvoje osobnosti. Pohlavní výchova je nutnou součástí výchovy - zdůraznil řečník, ale nikdy se nesmí soustředit jen na sex, nýbrž na celou osobnost. Musí mít stále před očima všestranný harmonický rozvoj celého člověka.

NSR: Německá biskupská konference vydala naléhavé prohlášení, adresované politickým představitelům NSR, aby učinili přítrž morálnímu nátlaku na ty, kteří z důvodu svědomí odmítají spolupracovat na uplatňování zákona o umělém potratu. Podnět k tomuto prohlášení vyšel od kardinála Höffnera. Němečtí biskupové se snaží politikům vysvětlit, že umělý potrat nikdy nevyřeší bídu a sociální problémy. Prohlášení biskupů žádá, aby bylo v návrhu připravovaného zákona respektováno svědomí lékařů, odmítajících provádět umělý potrat.

Itálie: 150 mladých křesťanů různých vyznání vykonalo pěšky pouť ze Sieny do Assisi. Tímto kajícím skutkem chtěli přispět k oslavám 750. výročí smrti svatého Františka. Vyšli v sobotu 25. září, a každý den ušli průměrně 25 km. V neděli 3. října, v předvečer světcova svátku, dorazili do Assisi. Za východisko této pouti mladých byla zvolena Sienna, protože sv. František si tam léčil svůj oční neduh, když pocítil, že se blíží jeho smrt. Dal se tehdy přenést do Assisi. Cesta vedla přes Cortonu, Gubbio a Satriano. Mladí poutníci vykonali tutéž trasu. A pak že už neexistuje ve světě mladých idealismus . . . !

NSR: Německá katolická Charitas a protestantské jáhenské dílo mají na větších železničních stanicích celkem 112 sociálních středisek se 2.500 spolupracovníky. V minulém roce využilo jejich služeb 180 tisíc nemocných a tělesně postižených, a více jak 36.000 duševně nevyrovnaných lidí.

Švýcarsko: Švýcarští biskupové vydali u příležitosti švýcarského svátku díkůvzdání pastýřský list o hospodářské situaci a odpovědnosti křesťanů. Biskupové v něm uvádějí, jaký postoj a jaká hlediska má uplatňovat křesťan k problému hospodářské stagnace, nezaměstnanosti, cizích dělníků, uprchlíků, a jak lze tyto problémy řešit v duchu evangelia. Pastýřský list byl čten ve všech kostelích a ve všech švýcarských národních řečích.

Itálie: Salesiánský spolupracovník Pacifico Feletti, před svým odjezdem do misií, se žertem tázal své matky, jestli by chtěla jet s ním. Paní Felettiová však vzala tento návrh vážně a dnes už vydatně pomáhá v misijní stanici v Santa Cruz v Bolívii na úpatí And. Vaří v kuchyni, zašívá a léčí rozbitá kolena a odřeniny mladých chlapců, kteří si zde hrají a sportují.

Francie: Strasburský biskup, mons. Elchinger vydal nedávno velmi zajímavou a aktuální knihu, nazvanou "Návrat Pontského Piláta". Je určena pro věřící i nevěřící, ale hlavně pro ty, kteří na sebe nechtějí vzít zodpovědnost a nejraději si myjí ruce, podobně jako Pilát v Písmu sv. Biskup zdůrazňuje, že v dnešní době je třeba, aby se církev nevzdalovala od světa, avšak nenechala se od něho ani pohltit. Uznává vnitřní krizi v církvi, ale nepovažuje ji za neřešitelnou. Východiskem z ní je církev sama. Těm, kteří se netají svými sympatiemi ke komunismu, arcibiskup připomíná, že evangelium se nesmí zaměňovat s politickou ideologií; jinak evangelijní pravda a věrnost Kristu se dostanou do područí požadavků ateistické ideologie. Nekompromisní je autor rovněž vůči těm, kdo chtějí své vlastní teorie vnutit celé církvi. Dalším časovým námětem, rozebíraným v této knize, je boj za spravedlnost. Autor rozeznává mezi bojem pracujících za spravedlivější sociální řád, a mezi třídním bojem, s kterým nelze souhlasit. Boj za spravedlnost nám přikazuje samo evangelium, jestliže jsme je dobře pochopili. V tomto smyslu může být tento boj i cestou k setkání s Kristem. Autor též upozorňuje, že mnoho křesťanů chápe třídní boj jako prosté úsilí o osvobození od nespravedlností a nikoliv v marxistickém politickém smyslu, který obsahuje čtyři body naprosto neslučitelné s duchem evangelia. Jsou to: 1. ateismus, který odmítá existenci Boží; 2. omezení pravdy na pouhou sociální účinnost; (čili pravda je to, co je nám užitečné a co vede k úspěchu revoluce); 3. uznávání systematického násilí a třídní nenávisti a konečně 4. rozdělení lidstva na dvě části, z nichž jedna "musí" triumfovat a potřít druhou.

Arcibiskup v tomto ohledu především varuje věřící, kteří si myslí, že tak daleko, tj. k tak vyhraněnému třídnímu pojetí se nikdy nenechají strhnout. Mýlí se, neboť revoluční ideály třídního boje jsou velmi nakažlivé a snadno se jim podléhá. V celé knize je též z různých zorných úhlů zdůrazněn fakt, že církev si musí zachovat své skutečné poslání, a že se nesmí soustředit jen na pozemské blaho lidstva. Bez svého nadpřirozeného prvku by již nebyla církví.

Francie: Renský arcibiskup, kardinál Gouyon při nedávném setkání s novináři prohlásil, že je naděje na překonání stávající krize kněžských a řeholních povolání. Ve Francii podotkl kardinál - růst počtu povolání je spojen s činností mnohých skupin, zaměřených na přípravu a formaci mládeže ať již studující nebo dělnické. Kardinál Gouyon dodal, že podobné známky překonání krize kněžských a řeholních povolání se projevují i v šesti zemích Latinské Ameriky, které nedávno navštívil.

Belgie: Lutyšský biskup, mons. Zuylen vyzval všechny faráře své diecéze, aby nezanedbávali výuku náboženství duševně postižených dětí. Nabádá je dokonce k tomu, aby tam, kde je to možné, zařadili postižené děti do výuky s jejich ostatními normálními vrstevníky. Mons. Zuylen dále podotýká, že zvláště zavedením vhodných, přizpůsobených katechetických metod, je možno dosáhnout velmi dobrých výsledků i u mentálně postižených dětí.

Polsko: V neděli 5. září, pomocný biskup opolské diecéze, mons. Adamiak, posvětil základní kámen nového farního kostela v Kedzierzyn, který bude sloužit tamnímu sídlišti, v němž žije na 50.000 věřících. Bude prvním chrámem v Evropě, zasvěceným blahoslavenému Eugenovi De Mazenod. Pečovat o něj budou otcové z kongregace Oblátů Neposkvrněné P. Marie, kterou De Mazenod založil. Slavnosti posvěcení základního kamene se zúčastnilj mezi jinými i generální představený Oblátů pater Jette, který přijel z Říma, polský provinciál téže kongregace pater Kupka, velké množství diecézních kněží a tisíce věřících. Polsko je dnes jedinou komunistickou zemí, kde si věřící na vládě vynutili povolení ke stavbě nových kostelů.

Brazilie: Brazilská biskupská konference vyjádřila naprostou solidárnost s biskupem z Nova Iguacu, mons. Adriano Hypolitem, který byl unesen neznámými pachateli a druhý den ráno nalezen svázaný, bez oděvu v jedné čtvrti Ria. Předsednictvo konference a biskupská komise pro pastoraci ve zvláštním prohlášení vyzdvihují příkladnou činnost a křesťanské svědectví mons. Hypolita, ve prospěch chudých a opuštěných. Je chloubou pro církev, pokračuje prohlášení — že někteří její členové se stávají oběti nerozvážnosti fanatických živlů, neschopných rozlišit hluboký křesťanský smysl pro solidárnost s utlačovanými od ideologií, které církev zásadně odmítá. Církev se nedá zastrašit podobnými akcemi; naopak raduje se z toho, že může i dnes krvi zpečetťovat své křesťanské svědectví. V závěru pak brazilští biskupové odsuzují jakoukoliv formu teroru a násilí a dotvrzují, že biskup Hypolito není žádný komunista.

Vatikán: V sobotu, 25. září dopoledne sv. Otec přijal ve Vatikáně účastníky sjezdu ital. katol. akce dětí. Pavel VI. v krátkém proslovu připomenul odpovědným činitelům Katol. akce, že jejich prvořadým úkolem je vychovat děti v osobní živé víře, opravdové svobodě a solidárnosti. Pokud jde o svobodu, sv. Otec podotkl, že je často interpretována v čistě negativním smyslu. Ve skutečnosti nestačí být jen svobodný od něčeho, ale cítit se svobodným pro něco, pro někoho. Křesťanská svoboda říká sv. Otec — je osvobození člověka od zlých náklonností a hříchu, které ho drží v zajetí egoismu a zároveň obnovením jeho schopnosti nezištně milovat Boha a bližního.

Vatikán: Podle údajů misionářské informační kanceláře AIMIS, bylo ke dni 30. června 1974 na celém světě 705 milionů katolíků z celkového počtu 3,874,000.000 obyvatel. S dalšími 500 miliony věřících jiných křesťanských vyznání dosahoval celkový počet křesťanů 1,205,000.000; Musulmanů k témuž datu bylo 550 milionů, hinduistů 510 mil., konfuciánů 310 mil., budhistů 280 mil., šintoistů 75 mil., taoistů 50 mil., židů 16 mil. a konečně příslušníků ostatních menších náboženství, včetně lidí, kteří se nehlásí k žádnému náboženství je dnes asi 878 milionů.

Z těchto údajů jasně vysvítá, jak rozlehlé je pole apoštolátu a evangelisace. Římskokatolická církev má (podle údajů k 31. 12. 1974) 400.377 kněží, z nichž je téměř 147.000 řeholních. Nejvíce je jich v Evropě, kde připadá 37 kněží na 100.000 obyvatel a nejméně v Asii, kde na 100.000 obyv. připadá pouze jeden kněz. Podle týchž pramenů, ke stejnému dni bylo na celém světě 1993 stálých jáhnů, 70.587 řeholních bratrů a 982.627 řeholních sester. Pokud jde o kněžská povolání, údaje jsou celkem potěšující. Zatímco na západě byl zaznamenán značný pokles povolání, v misijních zemích je možno pozorovat pravý opak. V posledních 10. letech (1964—75) počet seminářů vzrostl z 81 na 99, a stejně tak se zvýšil i počet seminaristů z 5.700 na 8.652. Zatímco v roce 1964 bylo v misijních oblastech vysvěceno 537 kněží, v roce 1975 jich bylo vysvěceno 655.

Další důležitý údaj se týká katol. škol. K 31. 12. 1974 ve všech pěti kontinentech se církev starala o 89.108 základních škol, které navštěvovalo 20.847.178 žáků, 28.669 středních škol s 9,273.279 studenty. Jedná se o údaje, které není třeba zvlášť komentovat, a ke kterým se mohou katolíci i hrdě hlásit: musí však také brát plně na vědomí, že misijní činnost a apoštolát není jen úkolem misionářů, ale všech pokřtěných.

NSR: "Kirchenzeitung Erzbistum's Köln" přináší dojmy jedné třídy maturantek z jejich prázdninové cesty do Československa. Především na děvčata zapůsobila otřesně skutečnost, že celá země je obehnána ostnatým drátem. Nemohly pochopit, proč na pohraničních přechodech konají absurdní kontroly po zuby ozbrojení pohraničáři. Jedna z maturantek píše: Ačkoliv se ve většině pražských kostelů slouží denně mše sv., je všude jasně cítit, že je tam církev pronásledována. Kdo je vidán pravidelně u sv. přijímání, ten musí počítat s různými zákroky, jako se ztrátou dobrého místa, nebo že se jeho děti nedostanou na vyšší školy. Jako za cosi nenormálního považují studentky předpis, který zakazuje publikace a dovoz náboženské literatury. Stejně hodnotí i odsouzení jedné mladé dvojice, která měla svatbu v kostele a za to nedostala byt.

O situaci kněží si studentky zaznamenaly tyto zkušenosti: Kdo se chce stát v ČSSR knězem, potřebuje státní souhlas; jistě jej nedostane ten, kdo pochází z dobré katolické rodiny, kdo to "umí" s lidmi, je nebojácný a podnikavý. Všichni horliví kněží z jediného semináře v Litoměřicích byli donuceni odejít do pense. Následuje příklad novokněze, který musí pracovat jako pomocný dělník, protože nedostal státní souhlas. Tváří v tvář takovému šikanování nezbývá Církvi nic jiného než přenést svoje působení do katakomb. Vedle věrných kněží lze potkat i takové, kteří velmi ochotně slouží státu, a ti také mají obsazena důležitá místa — jsou to t.zv. mírový kněží. Studentky uvádějí jeden příklad: Nedávno byl jeden biskup odsouzen pracovat na stavbě a komunisté jej dali hlídat dokonce "mírovým knězem" v policejní uniformě. Zvláště negativně reagují studentky na osudy řeholnic. Píší: V roce 1950 byly kláštery v ČSSR policejně zrušeny. Mladé sestry byly poslány do továren, aby se rychle přeškolily. Bez úspěchu! Jednotlivé komunity sester tvoří dodnes silnou obrannou hráz proti útokům pronásledovatelů. Že pak závěrečné hodnocení je velmi nelichotivé, nemusíme ani dodávat.

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Andreis přiběhl k zamčené brance, lomcoval ji vztekle, ale branka nepovolila. Tři hodiny ležel Andreis u branky, až přišli četníci a zlosyna odvedli. Na úřadě se Andreis přiznal, že byl uplacen, aby Dona Boska zavraždil.

Případů, kdy život Dona Boska byl v hrozícím nebezpečí, je mnoho. Dosvědčují, jak dílo Boskovo bylo peklu nepohodlné. Nebe však bdělo nad svým věrným služebníkem a chránilo jej proti všem úkladům podivuhodně.

Ústav Boskův stál tehdy, jak již víme, daleko za městem a takřka osamocen. Tu a tam rostly skupiny moruší nebo křoví nákrové, sem tam byla nějaká putyka, pověsti ne nejlepší. Pro lotry a zloděje bylo toto okolí jak stvořené. Nejednou třásla se doma maminka Markéta strachem, když Don Bosko se dlouho z města nevracel. Jít do Valdocca bylo nebezpečno ve dne, což teprve v noci! Podzimního večera roku 1852 se vracel Don Bosko z města. Bylo už tma. Najednou cítí, že se k němu něco tlačí. Bylo to veliké psisko, vlčák, asi metr vysoký, uši dopředu zašpičatělé. Bosko se napřed psa lekl, ale vida jeho přítulnost, pohladil ho, a pes, dávaje psím způsobem najevo, že je rád, provázel Dona Boska domů. U brány ústavní se obrátil a zmizel ve tmě. A tak se dělo dlouho každého večera. Kdykoli Don Bosko se pozdě vracel domů, kde se vzal, tu se vzal, pes kráčel vedle něho. Protože měl sivou srst, říkal psovi grigio, po piemontsku i gris, po česku sivák.

Sivák několikrát zachránil Donu Boskovi život. Jednou, v zimě večer, spěchal Don Bosko domů z města. Kráčel korsem královny Markety. Bylo už tma, ale přece zpozoroval, že za stromem, k němuž se blížil, někdo se pohnul. Vtom třeskla střelná rána. Za ní druhá. Obě rány se však minuly cíle. Vrah odhodil pušku a vrhl se na Dona Boska. Už jej srazil k zemi a škrtil. V okamžiku ozvalo se děsné zavytí a sivák skočil vrahovi na záda. Vrah pustil Dona Boska, taktak střepal se sebe psa a zmizel ve tmě. Don Bosko, vzpamatovav se po hrozném okamžiku, pohladil klidného již psa a spěchal, co mu nohy *stačily i se psem do Valdocca.*

Jindy kráčel Don Bosko temnou uličkou v okolí chrámu La Consolata. Před ním se ubírali dva pobudové. Když Bosko zmírnil krok, zmírnili krok také, když Bosko zamířil na druhou stranu ulice, zamířili tam také. Nikde nebylo vidět ani živé duše. Don Bosko pochopil hned, že je v pasti. Obrátil se tedy a spěchal zpět do města. Darebové jej dohonili a jeden z nich mu hodil přes hlavu pytel. Don Bosko pokoušel se z pytle vyprostit, ale nemohl, darebové ještě lépe mu pytel kolem hlavy zamotávali a zacpali mu ústa šátkem, aby nemohl křičet o pomoc. Don Bosko se v duši připravoval na poslední hodinku. A byla by v okamžiku poslední hodinka jeho udeřila, kdyby se nebyl v tu chvíli objevil sivák. Nezaštěkal, zařval hlasem vlčím a vrhl se na jednoho z útočníků. Povaliv jednoho, zakousl se do druhého. První skočil a prchal, ale sivák ho povalil do bláta. Jako vítěz obcházel, strašně vrče, oba zlosyny. Don Bosko se zatím vymotal z pytle. Ustrašení vrahové prosili Dona Boska, aby zavolal na psa. Báli se, že je roztrhá. Bosko psa zavolal, pes poslechl a provázel Dona Boska domů. Zlosynové vstali a utíkali s nepořízenou do města. Oba byli uplaceni od valdenských, aby Dona Boska sprovodili ze světa.

Jiné noci zaskočil Dona Boska za posledními domy městskými padouch, rozháněje se klackem po Boskově hlavě. Duchapřítomný Bosko udeřil však útočníka loktem do břicha tak prudce, že chlap bolestí zařval a skácel se do příkopu vedle cesty. Vtom vyskočilo však z blízkého křoví několik chlapů a pustili se za utíkajícím knězem. Don Bosko byl tehdy v hrozném nebezpečí. Tu se ozval vlčí štěkot sivákův. V okamžiku stál sivák vedle Dona Boska, obcházel jej a vrčel, svítě očima, až husí kůže naskakovala. Pobudové se vytráceli jeden po druhém, báli se psa.

Jiného večera měl Don Bosko nutnou práci v městě. Maminka jej zdržovala doma, že je již pozdě, ale Don Bosko neposlouchal, řka, že si věc musí vyřídit. Sebral klobouk a šel. U branky na dvoře ležel však sivák. Don Bosko siváka pohladil: "Uhni siváku, ležíš na prahu, vstaň, jdeme do města." — Ale sivák se nehnul. Zaskučel jaksi smutně, a ležel na prahu. Bosko chtěl siváka překročit, ale sivák vstal a nedovolil. Kterýsi z přítomných hochů odstrkoval siváka nohou. Sivák zaštěkal na hocha zlostně a nehnul se z místa. Don Bosko se přiblížil k plotu, aby siváka obešel, sivák mu zastoupil cestu. Vidouc maminka počínání sivákovo, volala na Dona Boska: "Ale, Jeníčku, když nechceš poslechnout mne, poslechni aspoň to zvíře." Don Bosko poslechl a vrátil se. Po nějaké chvíli zazvonil u dveří soused a varoval: "Dnes nechť nechodí Don Bosko ven, několik podezřelých pobudů obchází ustavičně ústav, číhají jistě na Dona Boska."

Sivák byl dlouho miláčkem celého ústavu. Říkali mu pes Dona Boska, ačkoliv nikdo nevěděl či je a odkud přišel. Nikdy nevlezl do boudy, nikdy nepřijal od nikoho ani sousta. Kluci si s ním hráli, natáhli jej, hladili, stiskali mu čumák, sivák kroutil ocasem a poskakoval na znamení radosti. Byl ke všem v ústavě přítulný, hledal od klukú lásku, ale nikdo nevěděl, kde pes spává, nikdo ho neviděl žrát. Chodil i za maminkou Marketou, ale zůstal vždy jen na prahu u kuchyně, chodil i do jídelny, okukoval stoly a očichával jídla, ale nic si nikdy nevzal od nikoho. Kardinál Cagliero vyprávěl, že viděl, jak sivák vešel kdysi v zimě do pokojíka, kde právě Don Bosko večeřel. Don Bosko jej přivítal: "Ale, siváku, přišel jsi dnes trochu pozdě, jsem již doma. Na, zde máš kousek chleba." — Sivák očichal chléb, ale nevzal. Don Bosko pravil: "Ty mlsoune, chceš masa? Podívej se jen, Don Bosko nemá masa. Když nechceš chleba, dej mi pokoj a běž." Sivák svěsil hlavu, jako by rozuměl, a smutně odcházel. Donu Boskovi bylo líto, že psa zarmoutil, zavolal jej: "Pojď sem, siváku, pojď, nechtěl jsem tě zarmoutit." Pes se hned vrátil. Don Bosko jej pohladil, i jiní se s ním laskali. Po večeři poslal Don Bosko psa spát. Pes se podíval na svého pána a odešel.

Podivný pes! Když ustaly vražedné útoky valdenských na Dona Boska, už se sivák ani neukázal. Dvacet sedm let nebylo po sivákovi ani stopy. Až v roce 1883 se objevil sivák zase, Don Bosko přijel s jedním ze svých salesiánských kněží pozdním vlakem do Bordighery. Na nádraží nepřišel nikdo naproti a Don Bosko neznal cesty. K tomu byla tma jako v pytli a pršelo. Don Bosko vyšel z nádraží, nikde živé duše. Vtom se ozval štěkot a k Donu Boskovi se lísal sivák. Dovedeme si představit, jak radostně Don Bosko siváka pohladil. Sivák dovedl Dona Boska až do salesiánského ústavu, a víckrát se již neukázal.

Sivák je tajemstvím Boží Prozřetelnosti, která chránila život Dona Boska proti vražedným úkladům nepřátel, rozzuřených katolickou spisovatelskou činností Boskovou.

ZAKLADATEL KONGREGACÍ

Dílo Boskovo rostlo mu takřka pod rukama a bylo třeba spolupracovníků. Don Bosko se také všemožně přičiňoval, aby si spolupracovníky a pokračovatele svého díla vychoval. Již roku 1854 černalo se v ústavě valdockém plno klerik.

"Prosím tě," tázali se přátelé, "nač potřebuješ tolik kleriků? Máš všeho všudy v Turině tři útulny mládeže, dvanáct kleriků by ti dostačilo."

"Jestli nevidíte, že potřebuji mnoho spolupracovníků, já to vidím, jen mě nechte," odvětil Don Bosko. "Uvidíte, nač moji klerikové budou, mějte jen trpělivost."

Don Bosko věřil v pomoc Boží a v budoucnost svého díla a víra ta ho nezklamala. Již roku 1863 otevřel novou kolej salesiánskou v Mirabellu, byla to první odnož ústavu turinského. Dva roky poté zřídil další koleje v Lanzu a v Cherascu, a od té doby se množily a se množí dosud salesiánské ústavy, vyrojujíce se jeden z druhého, jako včelstva.

Již v roce 1842 snil Don Bosko o vytvoření spolupracovníků. Již tehdy vybíral si nadanější hochy a vyučoval je základům latiny, doufaje, že by z nich mohli být někdy kněží. Ale hoši neměli povolání k stavu duchovnímu, vytráceli se z latinských hodin jeden po druhém, bylo nutno začíti s jinými.

Dvakrát začal Don Bosko připravovat hlouček chlapců na studie, dvakrát však marně. Napadlo jej, aby založil z horlivých kněží turinských, kteří mu často pomáhali v jeho dílně, a to horlivě, nějakou společnost, která by se oddala výchově opuštěné mládeže. Ale i horliví velebni páni se mu vymluvili. Jednomu se nelíbil společný život, jiný se bál chudoby a starostí s hochy, třetí měl rád neodvislost a svobodu. Don Bosko se vrátil k dávnému plánu vychovat kněžské spolupracovníky z hochů svého útulku. V červenci roku 1849 vybral si čtyři nadané učně. Jeden vychodil šestitřídní školu, tři uměli číst a podepsat se.

"Chcete se státi mými spolupracovníky v útulně?" otázal se hochů.

"A v čem vám máme pomáhat?"

"V čem? Aby dílo pokračovalo úspěšně. Doplním s vámi školní vzdělání, naučím vás latině, a dá-li Pán Bůh, mohou z vás jednou býti i kněží. Líbí se vám to?"

"Ovšem," odpověděli učňové. Na druhý den už nesli na staveniště podávat cihly a nosit maltu, nýbrž do školy k Donu Boskovi. Jména prvních čtyř studentů Boskových jsou: Gastini, Buzzetti, Bellia a Reviglio.

Hoši se pustili do studia s veškerou vervou. Osmnáct měsíců nevěděli, co jsou prázdniny, studovali a studovali. Kterýsi kněz pomáhal Donu Boskovi hochy vyučovat, ale většinu hodin měl Don Bosko s hochy sám, a to i 10 hodin denně. Už tehdy počal Don Bosko vyučovat podle své vlastní metody. Netrápil hochů mluvnicí, nýbrž četl s nimi hned latinské autory. Mluvnice se objevila na lavici, jen když se měla vysvětlit nějaká pochybnost. Don Bosko nezabíjel mluvnickým učením času, považoval mluvnici za knihu jen pomocnou, jako slovník. — Krouťme snad hlavou nad touto metodou, ale byla to metoda opravdu mateřská.

Pokračování

Čs. oslava 200 let Spojených států

Naši lidé vděčně vzpomínají 200 let Spojených států a připomínají si úsilí a pomoc, kterou naši lidé dali nejlepším duchům tohoto národa k vytvoření lepšího a silnějšího svobodného života ve své nové vlasti. První český spolek byl v USA organizován již v roce 1850. Následovaly pak další a další. Některé se rozpadly, ale jiné se rozrostly na mohutná tělesa, která jsou naší chloubou. Jsou větším dílem výrazem snahy a horlivého úsilí o kulturní pokrok ve smyslu dějin českého národa za lepším příštím lidství, podloženým skutečnou mravní výší.

Kytici nevadnoucí kladou Čechoslováci Spojeným státům k jejich 200 letům. Kytici z věrných, milujících a čistých srdcí.

Naše společná oslava v neděli 21. listopadu 76 promluví za celou čsl. Ameriku. Je v ní bolest rodných krajů, tragédie přítomných dnů, zlomená svoboda. Je v ní **odsouzení kupčení na úkor politické i hospodářské svobody.** Je v ní ale také sláva minulosti. Jsou v ní junácké činy legionářů, sokolských dobrovolníků, kteří v nezdolné vůli s celou naší věrnou *Amerikou pomáhali národu vydobýt* vítězství a svobodu. A naše Amerika, v nejširších kruzích je tatáž; není menší svým odhodláním, svou vírou, svou láskou . . . Z nezničitelných kořenů staré země vypučí nové svobodné ratolesti.

Spojeným státům účinně projevíme podporu zásadám a ideálům z kterých se zrodily. K lepší budoucnosti své překrásné americké vlasti pod praporem, který do velkých a slavných bojů za svobodu a demokracii, za lepší osud lidstva i československého národa vždy nesly Spojené státy americké. Za zdravý vnitřní život, očištěný od všech podvratných snah. A dál do světa prohlásíme, že tu jsme a proč tu jsme.

KMP

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokoju a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

VOICE OF THE NATION

Joseph Čada:

A BICENTENNIAL SURVEY OF PROGRESSIVE LABOR MOVEMENT IN THE CZECH-AMERICAN COMMUNITY

(Continued from last issue)

To Benes and his Cleveland friends the nationality question became a social problem. Its economic consequences rested on the promise that a free people, enjoying full ethnic and political rights, could exercise a more adequate control of the abuses of capitalism. Benes deplored the indifference of the American socialists to the problem of small nations. "Our American comrades have not caught the meaning of this war for the small peoples. Those who were born here cannot appreciate our difficult position . . . Being pure materialists, they are all the more unable to grasp the question since they are citizens of a state whose role has been that of a melting pot. This bars them from understanding that Austria-Hungary is not a melting pot in the sense that such of their leaders would have them believe".

Internationalization and fraternization of the working classes which the socialists had preached for years attained its high point of expression in the April, 1917, or St. Louis convention of the American Socialist Party. Within the week that the United States had declared war on Germany, the Party voiced its unalterable opposition to the conflict and re-affirmed its allegiance to the principle of internationalism and world-wide working class solidarity. In view of its past attitudes, when during the election of 1916 candidate Debs and others declared for the support of a war against Germany, the declaration showed the existence of sharp divisions within the American socialist ranks. Now Debs was in full accord with the counsel that party members oppose the war by all means possible in their power. Joseph Novak, who represented the Czech branch at the conclave voted for the manifesto, though later he confessed that it was the work of a small group of pure Marxians, largely of German and Jewish descent, who secured the control of the Party machinery. The expression was naturally greeted by those, who entrenched in the **Justice** and **Defense**, opposed Czech independence. For them it became an official confirmation of their position. To the revisionist, remembering the alacrity with which the German, French, and other socialists turned to nationalism in 1914 and flocked to the colors, it was an expression of futility and shortsightedness.

The manifesto had no marked effect on the Czech-American socialists who already dedicated themselves to the interests of the mother country. Some, like Pergler, resigned from the Party. To heed any call of internationalism was to foster retrogression. The current for freedom in the spring and summer of 1917 had become a flood. On May 5, representative, Adolph Sabbath, urged the freedom of Czechoslovakia in the House. On May 25, Senator Kenyon of Iowa produced a resolution in the Senate requesting that the United States insist on the restoration of the Czech and Slovak state at the peace conference. During the year Czech aliens volunteered for service in the Czechoslovak Legion. Among them were socialists. On August 4, Joseph Martinek was delegated together with others as a committee member to visit and investigate conditions in Russia for the Allied Powers. Opposition of the Marxists obstructionists, therefore, well earned to deserve the criticism of the Czech liberal papers, which, for example, like the **Daily Herald** of Chicago (Denni Hlasatel) in March of 1917 hurled at them. It accused them of pan-Germanism and characterized the position of Smeral in Bohemia as that of an Austrian police detective. "While men of the nation were persecuted", it said, "the Right of the People appeared regularly without any molestation from the censor".

The St. Louis manifesto of the American Socialist Party produced no immediate public reaction on the part of the revisionists or nationalists until February 25, 1918. Another issue had loomed large in the attention and concern of the radicals, further clarifying the distinction between the aims of the Marxist internationalists and the revisionists. The issue was the Russian revolution of March and November 1917. That the revolution fascinated all socialists irrespective of conviction was evident from the expression of so sober a thinker as V. Benes. In an ecstatic mood he wrote: "There in the bloody fields stands a man in tattered clothes, unwashed and reduced by hunger. Anchored in the sacred soil of Russia, his shoulders reach to the heavens. Out of his raw peasant face two eyes of forget-me-not color look over the world. They are full of goodness. Yet, there is also a hidden touch of ridicule in them. 'Why do you beg alms?' he asks of the lowly and unknown . . . 'Yours is the right; take it!' Out of Russia the voice of life calls. The world will hear it, if not today, then tomorrow . . . Truth is on the march. No one will stop it. It may be killed by the German bayonets today, but the morning will belong to it."

The Russian revolution stirred all radicals. It forced them to a redirection of attitudes towards the Slav. Though sympathetic to the peasant folk and city proletariat, the radicals of Europe and America considered the war a crusade against autocracy. Now that a democratic government prevailed, the crusade lost reason for its being. In Germany the imperial government ordered the socialist leader, Philip Scheidemann and others in April 1917 to launch conversations with the Russian radicals in the hope that the latter might induce the authorities to sue for peace. Fearing the result of this action, the Allies also prepared missions to Russia. One of these which left the United States in August of 1917, included Joseph Martinek. The latter had opportunity to study the revolutionary conditions in Russia on first hand evidence and recorded his impressions in a widely circulated publication of 43 pages, the **Criss-Crossing of Russia and Siberia** (Na přič Ruskem a Sibiří, Cleveland, 1918). The conclusions reached by Martinek were decidedly unfavorable to Russia. The revolution was immature, chaotic, and hasty. The Bolsheviks had gone beyond the tenets of socialism, were not to be identified with the party, and had nothing in common with the ideals and aims of social democracy.

Martinek's attitude towards communism, of course, was not shared by those who stood by internationalism and Austrophilism. In company with several other foreign language federations of the American Socialist Party, they began an effort to change the moorings of the Party from socialism to communism. The attempt after the August, 1919, convention of the Party led to a breaking of ranks in which many of the socialists formally espoused communism and accepted the guidance of the Third International, established the same year at Moscow. This deflection, whose crest was reached in 1920, resulted in an exodus from the Party in Chicago and New York. Czech Cleveland was scarcely affected by it. The **Justice** and the **Defense** became agents for the propagation of communism and were governed by men who held communism close to their heart. The cleavage, interestingly enough, followed the lines of division, which had existed during the war between the Cleveland revisionist's direction and the Chicago and New York revolutionary international and finally communist position.

As the war approached its climax, the revisionists made two notable public pronouncements. One was the refutation of the American Socialist Party in its stand concerning the war; the other an address to the Stockholm Social Democratic Conference in May, 1917. The second, in which the Czech-American revisionists joined with socialists of Czech extraction living in Russia, France, and England, recognized and accepted the program of Bohemian independence and declared that Austria lost all claims to existence by its cruelties perpetrated during the war. It concluded with a plea for a free Bohemia and Slovakia, united in a Czechoslovakian Republic. The address to the Party in answer to its anti-war position suggested a revocation of the April 1917, manifesto. It urged the Party to unite with other labor groups in supporting the struggle for a democratic world. The Czech branch or federation, it stated, opposed the Party's pronouncement by a great majority and upheld the view of the English comrade Hyndman, who declared that victory of Germany spelled the defeat of German socialism. "We demand", the appeal ended, "With the full weight of our vote that the American Socialist Party declare itself for the war against the Central Powers and render the American Republic all its loyal aid and support against a domestic and foreign enemy . . . In the war of nations, which has turned into a great revolution of suffering mankind, we march with the American people in pursuit of the great ideal of a better future. German militarism must be destroyed." Those who signed the paper were Martinek, Benes, Pintner, Novotny, Novak, who thus reversed his former approval of the manifesto, Hlavacek, C. Glaser, F. Gruener, and others, who in the spring of 1918 defended revisionism.

The alliance of the Marxist internationalists with communism turned out to be a temporary infatuation and not a permanent union. The Czech-American radicals, who historically engaged in plenty of argument and discussion and thrived on factional strife chafed under the rigid discipline of the American Workers Party and its straightjacket doctrinaire bosses. After a brief wooing, a majority of the Marxists sobered up, the **Justice** officially recanting for them. As a radical publication the **Justice** returned to socialism but not to a long or prosperous career. Lack of subscribers forced it to drop its daily issue, and efforts to print it as a periodical met with failure. The schism definitely crippled that socialism which Hlavacek and others nurtured so devotedly through the first decade and a half of the twentieth century. In the middle of the 1920's Czech-American socialism existed in two organizations; namely, the remnants of the original Czech branch of the Socialist Party, strongly concentrated in Cleveland, and the Czechoslovak Marxian Federation, a re-organized group of those Chicago radicals who were chastened by their brief brush with communism. The branch also had sections in Chicago, New York, Milwaukee, Bridgeport, and the mining areas of the East.

(Continued in next issue)

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago,
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochut'

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233

Office of the White House Press Secretary

The White House

REMARKS OF THE PRESIDENT TO ETHNIC LEADERS

I appreciate this opportunity to meet with you today because I want to set the record straight on an issue that has received prominent attention in the past week -- the question of Soviet domination of Eastern Europe.

Let me be blunt: I did not express myself clearly when this question came up in the debate last Wednesday night. So that there can be no doubt about where I stand, let me spell out precisely what I believe:

— First, the countries of Eastern Europe are, of course, dominated by the Soviet Union. Were it not for the presence of more than 30 Russian divisions there now, the countries of Eastern Europe would long since have achieved their freedom.

— Second, the United States never has, does not now, and never will recognize, accept or acquiesce in this Soviet domination of Eastern Europe.

— Third, the peoples of Eastern Europe yearn for freedom; while their countries may be physically dominated, their spirit is not. Their spirit never has been broken and never will be. And some day they will be free.

That, ladies and gentlemen, is the essence of my position. It is what my commitment to the dignity of man and his inalienable right to freedom compel me to believe. It is what my whole record of public service has demonstrated I believe. And any man who seeks to persuade you that I think otherwise is engaging in deceit and distortion.

The original mistake was mine. I did not express myself clearly; I admit it. But in the last analysis, my record of 30 years of service in the Congress, as Vice President, and as President must speak for itself. More than a year ago, in July of 1975, I said that, "It has always been my policy ever since I entered public life, to support the aspirations for freedom and national independence of the peoples of Eastern Europe — with whom we have close ties of culture and blood — by every proper and peaceful means." I stand by that record today, and I am proud of it. I welcome making it an issue in this campaign.

But another critical issue one which you with particularly close ties to Eastern Europe, as well as the American people as a whole, should consider is whether a man who shows so little appreciation of America's strength, America's respect, and America's needs — as my opponent has done in this campaign — should be allowed to guide the fortunes of the most powerful nation on earth.

The American people have a right to ask whether a political candidate who has variously called for 15 billion cut, or a $7 or 8 billion cut, or $5 to 7 billion cut in the defense budget, and who then complains that we are "not strong anymore," as Governor Carter has done, is truly the man to govern the only country in the world that can assure the defense of freedom and give hope to the millions of oppressed in Eastern Europe and throughout the world.

Finally, let me address the critical question of leadership, which Governor Carter has rightly raised. Do we want to entrust the leadership of this great Nation to a man who seeks to lift himself up to the White House by running down the reputation of the United States? Is the leadership we want that which claims that America "is not respected anymore" when it is the United States and the United States alone that is trusted by all sides in the Middle East, and by both black and white in Southern Africa?

America is the leader of the free world, and the American people are proud of it. But the kind of leadership America seeks for itself, the kind of leadership America offers the world, the kind of leadership we need for the future is the leadership of example, compassion and common sense. And if that is what we are, if that is what we want to be, then phrases such as "a disgrace to our country" — phrases that demonstrate moral conceit rather than example, compassion, or common sense — have no place.

I want the American people to understand the profound differences between us in areas of policy as well as philosophy. Therefore, I intend to fight Mr. Carter on the issues with all the ability I can command.

The challenges before us are immense if we are to successfully defend the principles of freedom and independence we celebrate this Bicentennial year. The free world looks to us the last best hope for preserving this heritage. To be successful we must be strong. The fact is we are, and I intend to assure that in this critical hour America remains the strong, steady defender of freedom for all humanity.

CZECHOSLOVAK NEWSLETTER

Published by the Council of Free Czechoslovakia

2051 Park Road N.W., Washington D.C. 20010

FORD ON EASTERN EUROPE

In the debate between *presidential candidates in San Francisco, October 6*, President Ford said that "There is no Soviet domination of Eastern Europe and there will never be under a Ford Administration." To a follow-up question by Mr Frankel of The New York Times to clarify the statement, President Ford replied "I don't believe . . . that Yugoslavians consider themselves dominated by the Soviet Union. I don't believe that the Romanians consider themselves dominated by the Soviet Union. I don't believe that the Poles consider themselves dominated by the Soviet Union. Each of these countries is independent, autonomous, it has its own territorial integrity and the United States does not concede that these countries are under the domination of the Soviet Union."

The Council of Free Czechoslovakia replied to these statements by sending the following telegram to President Ford:

> Dear Mr. President, We were surprised at your statement last night that there is no Soviet domination over Eastern Europe. The facts point to the contrary. The Soviet occupation of Czechoslovakia makes a mockery out of the independence and autonomy to which you referred yesterday.

It has been the second controversial statement by a representative of the American government on Eastern Europe within the period of a few months. Not long ago, the so-called Sonnenfeld document advocated the American support for an "organic linkage" between the Soviet Union and Eastern Europe as a way of eliminating one of the sources of international tension in Europe. Despite subsequent explanations, the document has been generally understood as recognizing the Soviet dominance in Eastern Europe. Now, President Ford's statement even increased the fears that, indeed, the American signature attached to the Helsinki declaration is a recognition of this dominance. By subsequently explaining that the U.S. would "use every peaceful means to assist countries in Eastern Europe in their efforts to become less dependent on the Soviet Union, and in spite of apologies, President Ford — as the New York Times put it — "left persistent confusion rather than clearly putting the controversy to rest."

In 1968, people in Czechoslovakia were brutally reminded by the Soviet invasion that Moscow regarded Eastern Europe as its exclusive sphere of influence. Countries where Soviet divisions are stationed to prevent their population from expressing their free choice can hardly be regarded as independent. It is difficult to accept President Ford's assertion when even some West-European communists dispute it. Czechs and Slovaks as well as people in the rest of Europe can hardly understand how the President of the United States can forget all about the so-called Brezhnev doctrine on limited socialist sovereignty declaring the right of the Soviet Union to "assist" politically as well as militarily in countries where the "socialist" regime is in danger — not just countries in Eastern Europe, but anywhere in the world; for example, Africa.

In his reply to Mr. Frankel's question, President Ford defended the Helsinki agreement. "We have an agreement," he said, "where they notify us and we notify them of any military maneuvers that are to be undertaken. They have done it. In both cases where they've done so, there is no Soviet domination of Eastern Europe." An exchange of information on the place of maneuvers is hardly a quid pro quo the West has received in exchange for virtually accepting the status quo in Europe, the real purpose for Moscow going to Helsinki. Another part of the agreement, the so-called basket three on the right to migrate, reunite families, and be free to express opinion without running a danger of being arrested, has been flagrantly violated by the Soviet Union and its satellite governments. When President Ford speaks about independence, probably meaning some degree of international independence of some Eastern European countries (Yugoslavia, Romania), such independence has little or no meaning to people who are not independent to choose freely and independently their systems of government.

□

MR. HARRIMAN'S CONVERSATION WITH BREZHNEV

In its issue of September 21 **The New York Times** reported on Mr. Harriman's conversation in Moscow with Mr Brezhnev "to assuage (Brezhnev's) anxieties about the impact of election-year speechmaking on detente." According to **The Times**, Mr. Harriman "had found Mr. Brezhnev 'upset' about anti-Soviet and anti-detente sentiments expressed in the United States" and "indicated that he had described the (presidential) candidates as concentrating on the voters as their audience, not foreign government. The message to Mr. Brezhnev, apparently, was that statements made in the heat of a campaign did not automatically become policy."

It is disturbing to read that a respected elder statesman, who is serving as foreign policy adviser to Governor Carter conveys to the First Secretary of the Communist Party of the Soviet Union an impression that in fact the American presidential election is nothing but a meaningless ritual conducted from time to time — as in the communist countries — with no bearing on foreign policy and in utter disrespect for public opinion.

Like the American public, the silenced people of Czechoslovakia and of all the other countries in Eastern Europe also have their anxieties about detente. They are afraid that Moscow is gaining more from it than the West. If the Soviet leadership is told that American public opinion is powerless to influence the conduct of foreign policy, it will become more, not less, aggressive and less willing to implement the provisions of the Final Act of Helsinki. The Americans of East European origin will hardly understand a statement that their sentiments on detente are nothing but campaign oratory that "does not automatically become policy."

IMMIGRATION and the ETHNIC FACTOR in American History

The Immigration History Research Center offers Grants-in-Aid to students of American immigration and ethnic history. Funding for this program is provided by grants from the Rockefeller Foundation and the National Endowment for the Humanities in support of the Center's project "'White Ethnic' Groups in Twentieth Century America.

ELIGIBILITY

Grants-in-Aid will be awarded to qualified scholars whose research requires the use of the collections of the IHRC. These collections contain materials relating to the American ethnic groups whose origins are in Eastern, Central and Southern Europe and the Middle East. Selected applicants may receive up to $3,000 for travel, living and research expenses. Doctoral candidates, recent Ph.D's and established scholars are eligible.

APPLICATION PROCEDURES

Applications for 1977 must be completed by November 1, 1976. For application materials or further information, contact:

Grant-in-Aid Committee
Immigration History
Research Center
University of Minnesota
826 Berry Street
St. Paul, Minnesota 55114
(612) 373-5581